

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון רם ומשל על כל וקונה ברחמי
שמים וארץ /

1. באסו נמצאה כתבת זו: מוסף לעצרת לר' סעדיה פתח דבר. הפיוט הזה הוא מסוג ה-שבועתא,
ב"ר יוסף ו"ל. כלומר, שחלקיו מקושרים עם שבוע הברכות של
העמידה; אולם בין החלק הרביעי, המקושר עם
הברכה הרביעית הנקראת "קדושת היום", ובין החלק הבא אחריו, הכניס הגאון את האזהרות "אנכי אש אוכלה".
ב' מעשה ידי גאונים קדמונים ח"ב עמ' 26 נמצאה בראש הפיוט הרשימה: "מנין תרי"ג מצות לר' סעדיה
גאון - פתיחה", ואחרי כן בעמ' 30 בא החלק "תרי"ג מצות", ובאחרונה בעמ' 39-54 בא החלק "אזהרות
לרבינו סעדיה גאון". הרשימה "מנין תרי"ג מצות" לא נמצאה בכ"י, והמ"ל בדה אותה מלבו, וגם סדר החלקים
איננו מדויק, כי החלק "תרי"ג מצות" המכיל בין הפתיחה ובין האזהרות איננו שייך כאן והוא ענין בפני
עצמו, ויש ראיות שנתחבר שנים אחדות אחרי חבור האזהרות. ראשית שבאזהרות חתם שמו "סעיד בן יוסף",
בלי הכינוי "אלוף", וב"תרי"ג מצות" הוסיף הכנוי "אלוף". המצאתו של ש"ר (המגיד 1862 עמ' 325) כי חשבון
האותיות של השורה הראשונה של האזהרות (מן "אצל" עד "ימימה") עולה לחשבון האותיות של "סעיד בן יוסף
אלוף" מראה רק על חריפותו של ש"ר. אבל אין מביאין ראיה מגמטריאות. ראיות אחרות שחבור "תרי"ג
מצות" מאוחר מחבור האזהרות תצאנה מהשוואת שני החבורים. "כי עקר מלאכתו באזהרותיו שעל פי עשרת
הדברות היתה רק מלאכת הפיוט והשיר הנשגב, ובפרט עבודתו הרבה אשר לא קדמהו אדם בה, לצמצם
כל תרי"ג מצות בעשרת הדברות, ולכן לא הרבה אז לדקדק כל כך בפרטי המצות ולכן אחר זמן חזר
וירד לעומק הענין" ויחבר את ה"תרי"ג מצות" (עי' מבוא לספר המצות לרס"ג מאת הרב פערלא סעיף יב
עמ' 57-58). לעמ' זה הקשר שבין השבועתא ובין האזהרות חזק מאד, כי מדובקים הם איש אל רעהו
כן בתכנם וכן בבנינם; כי מלבד שהשבועתא תשמש כעין פתיחה וסיום להאזהרות הנן שתיהן סגורות
בשתי מסגרות אחת חיצונית ואחת פנימית, החיצונית מקושרת עם ראשי המחרוזות והפנימית מדובקת עם
הבתים השלישיים של כל מחרוזת. - וזהו מבנה הפיוט לכל פרטיו: כל החיבור הפיוטי הזה - השבועתא
והאזהרות - מחזיק קצ"ח מחרוזות (Stanzas) וכל מחרוזת בת ארבעה בתים, כך הכל של הבתים
חמש מאות ושנים עשר. ראש כל מחרוזת מן קט"ו מחרוזות פותח באחת מן קט"ו התיבות הנמצאות
בפסוקי תהלים, פרק ס"ח פסוק ח-כ; בעשר מחרוזות - היינו מחרוזות טז, כז, לח, מט, ס, עא, פב, צג,
קד, קטו - הבתים הראשונים שלהן פותחים בהתחלות של עשרת הדברות, וראשי המחרוזות האחרונות
- קכו וקכח - פותחים בתיבות הראשונות של שני הפסוקים האחרונים מן שיר השירים. זוהי תכונת המסגרת
החיצונית, ותכונת המסגרת הפנימית היא כך: ראש כל בית שלישי מן קט"ו מחרוזות מתחיל באחת מן קט"ו
התיבות הראשונות של קט"ו פסוקים שבשיר השירים (מן א א עד ח יב; ראשי הפסוקים יג ויד שבפרק ח
כבר שמשו במסגרת החיצונית); מחרוזת ט"ו ועשר המחרוזות המתחילות בהתחלות עשרת הדברות הן בלי
מסגרת פנימית, ושתי המחרוזות האחרונות - קכו וקכח - הבתים השלישיים שלהן מתחילים בתיבות האחרונות
של פסוקי יג ויד של שיר השירים. בתוך שתי המסגרות הנ"ל סדר החלקים והאקרוסטיקוניה שלהם הוא
כך: א). פתיחה - סימן א-ל; א"ב (אותיות ש"ן ותי"ו כפולות) [זהו פיוט משורשר, שבו סוף כל מחרוזת נעוץ
בתחלת חברתה שלאחריה]; א"ב (כל אות כפולה מלבד אותיות ד, ה, ו, ז, ח, ט, י, יב, יג, יד, טעמים ואות
תי"ו ג' פעמים). ושש המחרוזות האחרונות בחלק זה מסיימות בטופי פסוקי תהלים יט, ח-י (משיבת נפש,
מחכימת פתי, משמחי לב, מאירת עינים, עומדת לעד, צדקו יחדו) שהן כנגד ראשי פסוקי תהלים הנ"ל
(תורת ה' עדות ה' פקודי ה' מצות ה' יראת ה' משפטי ה'). שבהם מסיימות ג' המחרוזות הראשונות של
השבועתא וג' המחרוזות של סיום השבועתא. - ב). אזהרות - סימן א"ב, תשר"ק (חמש פעמים זה אחר
זה, ויחד עם התשר"ק האחרון נמצא גם כן הסימן "סעיד בן יוסף"). - ג). סיום השבועתא - סימן מ-ת.
לאזהרות האלה רמז רש"י בפירושו לשמות כד, יב. גם הראב"ע בפירושו (הארון והקצר) לשמות

ב קכ"ו אלהים

5

אֶצֶל יוֹם הַלְזָה מִיָּמִים יְמִימָה
 בְּלִי יִתְחַרְוֶהוּ רַבִּי כָּל יוֹם וְהָאֲמִימָה
 גְּתִית עָנְתָה בּוֹ וַתֵּשֶׁר יְמִימָה
 דְּוִרְשָׁתִי לְמַגֵּן תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה
 בַּאתָה יְיָ מִגֵּן אֲבֵרָהֶם.

שיר

בְּצֵאתְךָ הַמְלֵתָה שִׁיקֵי רֶשֶׁף לְמָנָה
 וְנִלְאָתָה כְּלָפְלָם נְטִיעַת נְעֻמָּה

10

יִשְׁקֵנִי זֹו קְצוֹתֶם עָנְתָה מֵאֲמָנָה
 חֲשׂוֹרַת טַל תְּחִי עֵדוֹת יְיָ נֶאֱמָנָה
 בַּאתָה יְיָ מַחִיָּה הַמְתִּים.

5. ק כל היום. 12. אטו חשרת. כ' ב הזכיר האזהרות האלה. בסירושי לפיוט זה

השתמשתי בכמה מקומות בהערות של דוד קאססעל

הנדססות בשולי העמודים של קובץ מעשי ידי גאונים קדמונים ובהערות של יחיאל מיכל זקס הנדססות שם בעמודים 92, 94-98. אבל האמת ניתנה להאמר כי המקומות שהניחו בלי פירוש הם יותר הרבה ממה שפירושי ובמקומות רבים אין רעתי נוחה מפירושם, ועל פי רוב עכרתי על דבריהם והבאתי רק דברי אני מבלי להפיר על ההבדל שבין פירושי ובין פירושם.

מחרוזת א. 4. אצל] מלה"כ הלא אצלת לי ברכה. בר' כו, לו. 5. יתחרוהו] מלה"כ ואיך תתחרה את הסוסים. ירמיה יב, ה. רבין] מלה"כ וכל רבי מלך. שם לט, יג. כלומר חשובים. והאמימה] מלה"כ יהלך עליו אמים (איוב כ, כה) עם ה"א נוספת מפני צורך החרוז. 6. שיר גחית] רמז לתהלים ח -למנצח על הגחית וכו'. ענתה בו] מלה"כ וענית ואמרת (דברים כו, ה) והנושא של פעל זה הוא ימימה. ימימה] היא אחת מכנות איוב (איוב מב, יד) ודרשו חז"ל (ב"ב סז, ע"ב) שהיתה דומה ליום, ועוד יש לומר שימימה בלשון ערבי "יונה" והוא כנוי לכנסת ישראל (קאססעל). 7. דורשתי] היו"ד נוספת, כמו ישבתי בלבנון (ירמיה כב, כג) והוא מלשון דרשה ובאור. ופירוש המחרוזת הזאת הוא: אלהים הכדיל היום הזה, יום מתן תורה, מכל ימי השנה, וכל הימים החשובים והנוראים לא יוכלו להתחרות בו, וכנסת ישראל ענתה ושרה למנצח על הגחית וכו' ודרשה את המזמור הזה על תורת ה' שהיא מגן לה כמו שמצינו בשבת פט, ע"א.

מחרוזת ב. 9. המלחה] פעל נגזר מן המלה. יחו' א, כד. שיקי] -כך נקוד בכ"י והוא מלשון הסקה. ור"ל ניצוצות אש' (הערת זולאי במכתב פרטי). למנה] למתנה, כלו' מתן תורה. 10. נסיעת נעמנה] כנוי לכנסת ישראל עפ"י לה"כ נסעי נעמנים. ישעיה יז, י. 11. זו] כנוי להקב"ה מלה"כ הלא ה' זו חסאנו לו. שם מב, כד. קצותם... מאמנה] ר"ל קצת מן האמנה, ואמנה הוא מלשון אנחנו כורתים אמנה (נחמיה י, א) והוא כנוי לעשרת הדברות עפ"י דב' ה, ב: ה' אליהנו כרת עמנו ברית בחרב. 12. חשורת] מלשון חשרת מים, שמואל ב, כב, יב. פירוש: בצאתך לרדת על הר סיני לתת מתנתך, עשרת הדברות, עשית המלה בקולות וברקים ולפירי אש, ולא יכלה כנסת ישראל לסבול אותם, וענתה ואמרה ישימעיני ה' רק קצותם, כלומר קצות מן עשרת הדברות, שהם ספוגים ורטובים מטל תחיה (עי' שמ' כ, סז, דב' ה, ה; מכות כד, ע"א: -אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום).

לפני

טוחי בפיתום וחקותי ששורים

יצוא יצא מוציא להושיעי בכושורים

15

לריח כרכמי בשמים ושיי תשורים

לבה ניחח לקדשו פקודי ייי ישורים

ב האל הק ונקדישך ונעריצך וגו' אתה בחרתנו אלי [עד] ושני תמידין
כהלכתן תם יקול [אח"כ יאמר] ונאמר למענך אלהי כי שמך נקרא /
על עירך ועל עמך. 20

עמך

אצלת בסעדה

בוגדיהם ריקם במעדה

משכני גבנון הוד מעטיו בהעדה

דרך עקבותיה בצעדה.

בצעדה

הור ומתקה וחשמון

לדי חנן ותילון ושימון

25

15- אט"י יצא מושיעי להוציא בכושורים. 16- אט"י
כרכמי בשמי. 18- ב'... הק' רק בכ"י אט"י.
19-20- נקרא... עמך חסר בא"א. 23- ק כהעדה.
25- ק הוד; בהערה משער שצ"ל בהור והוא
הור ההר. 26- ק וילדי.
מחרוזה ג. 14- טוחי] מלה"כ לטוח קירות הבתים.
דה"א כס. ד. [וחקותי ששורים] מלה"כ חקוקים בששר.
יחו' כג. יד. 15- מוציא] היו"ד נוספת כמו
המגביהו לשכת [תה' קי"ג ה] ו-מוציאי בכושורים'
הוא כנוי להקב"ה עדה"כ מוציא אטיריים בכושרות
[תהל' סח. ז]. ואולי נוסח כ"י אט"י הוא הנכון: יצא
מושיעי להוציא בכושורים. 16- כרכמי] מלשון נרד וכרכם. שה"ש ד. יד. [ושיי תשורים] מלשון שי
ותשורה. 17- לכה] פעל גזור מן בלכת אש (שמ' ג. ב) כלומר שרף את הקרבנות. לקדשו] ר"ל
שריפת הקרבן אות היא כי הקרבן נתקבל ברצון ונתקדש. (עי' מ"א יח. לח). פירוש: עוד בעת
שהייתי בונה בנינים במצרים וצוירתי אותם בששר [כי סגלת המצרים היתה לחוק על תומות הבנינים
תמונות וצוירים - הערת י. מ. זקס] יצא הקב"ה להושיעני ואחרי כן כשהקרבתיו לו קרבנותי כמי
פקודיו הישרים קבלם ברצון והיו לו לריח ניחות.

מחרוזה ד. 22- במעדה] מלה"כ מעדה בגד ביום קרה. משלי כה. כ. 28- גבנון] כנוי להר סיני עפ"י
תהל' סח. טז: הר אלהים הר בשן הר בגבונים. ועי' ילקוט תהלים סי' תשצ"ו "ששה שמות נקראו לו".
מעטיו] מלה"כ מעטה תהלה. ישעיה סא. ג. [בהעדה] מלה"כ וככלה תעדה כליה. שם, שם י. פירוש:
הבדלת עמך בזה שהיית להם סעד ועזר ופשטת את אויביהם והנחתם ריקם, כמו שנאמר וינצלו את מצרים
(שמ' יב. לו) ואח"כ המשכת אותם להר סיני המקושט בהודך בעת ירדת עליו.
מחרוזה ה. 25- הור] זה הר ההר. במד' לג. מא. מתקה וחשמון] שמות שני מקומות שחנו שם ישראל
דרך המדבר. שם, שם, כט. 26- ולדי] מלה"כ אין לה ולד. בר' יא. ל. חנן ותילון ושימון] שמות

שְׁחֹרָה לְכוֹתָה תְּאָרָה כְּכַפֶּרֶת גְּשָׁמוֹן
 חֲרוֹת חִירוֹת כְּנִחְלָה בִישִׁימוֹן.

בִישִׁימוֹן טַפְחָתָה וְתַרְבַּ לְשׁוֹם בְּךָ כְּסָלָה
 יְהִרָה אֲזוּ וְשָׁבָה לְכִסְלָה
 אֵל כְּגַמּוּלָה תַד סֵלָה
 לָךְ הַוּסְגָּלָה חֶבֶל סָלָה.

30

סָלָה מְקַדְמֵי אֶרֶץ
 נִקְבַּת שְׁמָה בְּדַת בְּחָרָץ
 הַגִּידָה סֵפֶר חוּ נָא סֵדֶר זְכוּרֹנִיָּה בְּעֶרְץ

35

81. תד סלה. כן הוא בא"ק. בהערה משער שצ"ל -תחסלה. לשון חסל סדור פסח. והטעם לא עשית עמה כלה. ולי נראה שאפשר לנסח -תעש לה. עפ"י שה"ש א. ה. ככפורת] מלשון כפור כאשר יסור. תהל' קמו. טו. גשמון] כמו גשם. 28. חרות חירות] רומז לדרשת חז"ל -אלמלי לא נשתברו לוחות הראשונות אין כל אומה ולשון שולטת בהן שנאמר חרות (שמ' לב. טז) אל תקרי חרות אלא חירות" (עירונין נד, ע"א). כנחלה בישיומן] רומז לדרשת חז"ל על הפסוקים וממתנה נחליאל ... ונשקפה על פני הישיומן (במד' כא, יט-כ) בנדרים נה. ע"א. פירוש: בהנהיגך את ישראל דרך המדבר עם הערב רב שעלה עמהם סהרת וזכית את תכונת העם. ותחת שהיה תארו שחור כשולי קדרה נעשה וך כסלג ובגשם על ידי התורה שנתת לו ושעל ידה נעשה בן חורין. מחרוזה ו. 29. טפחתה ותרב] מל' טפחתי ורביתי. איכה ב. כב. כסלה] מלה"כ הלא יראתך כסלתך איוב ד. ו. 30. יהרה] מל' זד יהיר. משלי כא, כד. לכסלה] מלה"כ ואל ישוּבו לכסלה. תהל' פה. ט. 31. תד סלה] קאסעל משער שצ"ל תחסלה. לשון חסל סדור פסח. והטעם לא עשית עמה כלה. ווקש (קובץ מי"ב עמ' 92) מסכים שצ"ל תחסלה אלא שלפי דעתו -חסל" הוא תרגום של "גמל". כמו בבר' כא, ב. אולם לפי דעתי נוסח בית זה הוא -אל כגמולה תעש לה. פירוש: אתה טפחת ורביית אותה לשים בטחונה בך. והיא מחוץ גאווה שבה לכסילות. אבל אל תעשה לה כגמולה כי הלא היא סגלתך וחבל נחלתך לעולם. מחרוזה ז. 33. מקדמי ארץ] משלי ה. כג. סלה] כנוי להקב"ה. 34. נקבת] מלה"כ נקבה שכרך-בר' ל. כה. בדת] בתורה. כחרץ] בהחלט. מל' חרוצים ימיו. איוב יד, ה. 35. חו] מלה"כ יחיה דעת. תהל' יט. ג. בערץ] בשמים. ונמצא במובן זה בפיוט "אמיר אדיר" לרשב"ג -אשאל רשיון מרום שוכן ערץ. קאסעל מעיר שכונת הבית השלישי נפלאה ממנו. וגם ממני נפלאה. ובפרט קשה לי למה משתמש הגאון בשלושה פעלים דומים: הגידה, ספר, חו. זה אחר זה. פירושו של זקש (שם עמ' 92) דחוק ובלתי מתקבל על הלב. אולם כרוצח כל המחרוזה אפשר שהיא כך: הפייסן סונה אל ה' ואומר: אתה אלהי יעקב סלה נקבת וחרת שם כנסת ישראל בתורה מראש מקדמי ארץ. כי התורה קדמה לבריאת העולם (פסחים נד, ע"א) הגד וספר לה מה נגזר עליה בשמים. וכי עוד תרוממנה לרשת ארץ. לפי זה אני משער שצריך לומר יחו לה' תחת יחו נא'.

עוד ותרוממנה לרשת ארץ.

ארץ

פתרום ההיו בה פגכרים

צלחו ותהי למו פמכורים

קרבתי תחפצון לזכורים

אם

ראשית דגן הבו ביום הבפורים.

40

ככתוב בתור / וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליי

קכו, ב

בשבועתיכם מקרא וגו'

רעשה

שחקת גובה ותחלוש

שנאיך בבואם לפלוש

לסוסתי תרתה מחנס תלוש

45

תופפת חגג פעמים שלוש.

ככתוב שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי וג'

אף

אורח לחופש אקו לדולי מפפש

בלבי אל יהי טפש בחובי אל יהי עפש

גאוותיך משות מרפש גומדי לך רצפת פשפש נאוו

50

די החפמי לנופש משיבת נפש.

51- ק החכימו. מחרוזה ח. 38- צלחו... כמכורים] ר"ל הצליחו וארץ

מצרים שהיו בה כנכרים נהיתה להם כאלו היו ילידי

הארץ, והוא עדה"כ והשבתי אתם ארץ פתרום על ארץ מכורתם. יחז' כט, יד. 39- לזכורים] להיות נזכרים.

מחרוזה ט. 43- גובה] כנוי לשמים. 44- לפלוש] להשליך ארץ, מל' עפר התפלשי. מיכה א, י.

45- לסוסתי] כנוי לכנסת ישראל עפ"י שה"ש א, ט. תרתה] מל' תרתי בלבי, קהלת ב, ג. מחנס]

ממצרים, עפ"י ישעיה ל, ד. 46- תופפת חגג וכו'] ר"ל חוגגת בתפים שלש פעמים בשנה. פירוש:

בעת שרעשה מלכות מצרים שחקת לה מן גבהי שמים (עדה"כ יושב בשמים ישחק. תה' ב, ד) [לדעתי

צ"ל: שחקת, כלו' השמים, וכן בא"א. 1-] ותחלוש את אויבי ישראל בבואם להשליך אותם ארצה, ושמת

עצות בלבך להוציאם מארץ מצרים, ועתה חוגגים הם בתפים שלשפעמים בשנה.

מחרוזה י. 48- לדולי] לאל המרים אותי, מלה"כ ארוממך ה' כי דליתני. תה' ל, ב. מכפש] משפלות,

מלה"כ הכפשיני באפר. איכה ג, טז. 49- טפש] טפשות. עפש] רקבון, מל' הפת שעפשה" (פסחים

מה, ע"ב) והוא דומה ללשון הכתוב עבשו פרדות. יואל א, יז. 50- גומדי] מורדי, נגזר מן גמד

ארכה. שופטים ג, טז. טפשש] מלה יוגית ψαφος ופירושה אבן קטנה ורמוז למשנה מדות א, ו

וראשי ספססין [נ"א: טפששין] מברילין בין קדש לחול'. פירוש: אקוה כי ה' המרים אותי משפלות

יתן לי דרך לחירות וחופש אם רק טפשות ורקבון לא יהיה בלבי, ולך ה' נאה להתגאות כי אתה

שמים הַטּוֹפְחִימוּ צְפִיתִי הוֹלֵלְתִי וּזְלַתוּ וְדַפִּיתִי
 וְחַן עָרְפִי יִפִּיתִי וְכַמְשָׁלוֹשׁ עֲשֶׂרָה נִפִּיתִי
 תוֹרִי זָמַר קַרְסָתִי וְשִׁפִּיתִי זָהַב שִׁירֵי עָלִימוּ חִפִּיתִי
 חֲשָׁתִי הַגּוֹת וְלֹא רִפִּיתִי מַחְכִּימַת פִּתִּי /

55

קכח. א נָטְפוּ טוֹחֵי זֵיעַ עוֹלָב טַפְסַת רוֹן בְּבוֹאֵי לְלִבָּב
 יִמְסוֹךְ פִּי צוֹף וְחָלָב יִכִּין לוֹ מַחְשְׁבוֹת לֵב
 עַד כִּמְעַט חָקָה אֶלֶב כְּתוֹבַת בְּשָׂרְךָ לְשִׁלָּב
 לְאָדָם מַעֲרֵכִי לֵב וּמִיֵּי מְשַׁמְחֵי לֵב /

מפני מוֹרָא עוֹטָה זַיִנִים מִגְתִּי וְעֵלְיוֹי פָּנִים
 נַחְפְּזֹתֵי כִי אַנְשֵׁי הַבֵּינִים נִצְבִים נִגְדֵי בְּמַחְנִים

60

53- ק וחין... יפיתי. 55- אא רפתי. 56- ק משית מרפש את אלה המשרתים אותך על רצפת טפסת חן. 57- אא ימסוך. 58- אא חקה אלב. אבני משכית. ולי די אם חכמתי להבין ולדעת את המנוחה והנופש הבאה לרגלי תורת ה' שהיא משיבת נפש.

מחרוזה יא. 52- הטופחימו טפחה שמים (ישעיה מח. יג). הוללתי מלה"כ מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל. איוב יב. יו. ודפיתי גתתי בו דופי, והוא מרשד דפה. 53- וחין ערכי מליצה לקוחה מן איוב מא. ד. אבל הפייסנים השתמשו בה במשמעות תפלה: עי' צונץ, ס.פ. 398 ומלון בן יהודה ערך -חין). נפיתי פעל נגזר מן נפה, השווה מעשרות ד. ה: "ואם ניפה ונתן לתוך חיקו חייב". 54- קרסתיו קשרתי מל' קרסי זהב. שמ' כו. ו. שפיתי עשיתי חלק והוא מל' המשנה (כלים זד, ה) הסייף מאימתי מקבל טומאה משישפנו. חפיתי מלה"כ והעליות חפה זהב. דה"כ ג' ט. 55- רפיתי מלה"כ וירף ממנו. שמ' ד, כו. פירוש: לאל אשר טפח שמים אצפה, ובכל אלהים זולתו אני מתלוצץ ונותן כס דופי, ותפלתי יפה ונקיה כאלו היתה מנופה בשלש עשרה נפות, וחרוזי זמרתו קשרתי ושפרתי וכסיתי אותם בזהב שירי ומהרתי להגות בתורת ה' שהיא מחכימת פתי ולא עובתיה.

מחרוזה יב. 56- טוחי מלה"כ מי שת בטחות חכמה. איוב לה. לו. עולב עלבון. עי' צונץ, ס.פ. 391. טפסת רון טופס התפלה. לבלב לצעוק, ונמצא כשהש"ר א. מח: -לבלב בקולו. 57- יכין לו כלומר יכוין למחשבות לב. לו" הוא למ"ד עם כנוי להטעים הפעל כמו ברח לך אל לבן אחי (בר' כז. מג) ורבים אחרים. 58- חקה פעל עבר מרשד חקה ור"ל פי כמעט חקה על הלב כתובת בשרד. אלב כמו על לב. כמו אליבא ריקנא (כבא מציעא קיג. ע"ב). לשלב מלה"כ משלכות אשה אל אחותה. שמ' כו. יז. פירוש: כליותי נוספות זיע עלבון וצער כבואי להתפלל, ומי יתן שפי יביע דברים נעימים ויכווין למחשבות לבי עד שפי כמעט יחקה על לוח לבי כתובת בשרד שיש לשלב ולחבר מערכי לב האדם עם פקודי ה' הישרים המשמחי לב (כאן חבר שני סוסקים משלי טז. א ותהלי' יט. ט).

מחרוזה יג. 60- זינים כלי מלחמה. והוא מספר זוגי, וכן פנים מגינים, זינים כלם במספר זוגי מפני שמוכרח לחרוז עם הבינים, מחנים ועינים. מגתיו נבהלתי, מל' למוג לב. יחז' כא. כ. 61- אנשי הבינים

צָרוּר לְמַגִּינִים סְבֵאת זְכִי יַיָּנִים
עֲנַדְנִי מִתּוֹק הָאוֹר וְטוֹב לְעֵינַיִם מֵאֵירַת עֵינַיִם.

אֱלֹהִים פְּדִנִי מִחֵיל וְרַעַד פִּלְטָנִי וְלֹא אֶמְעַד
צְעָדִי הִכּוּ מִבְּעַד צִיָּגְתִּי בְּכָל צְעַד
אֲשַׁל קַנְמוּנִי מִסֶּעַד קִטְרָה לִי בְּעַמְעַד
רְשִׁיוֹנְתְּךָ עִם בְּנֵי אֱלֹעַד לִי עוֹמְדַת לְעַד.

65

זֶה שׁוֹקֵד לְמִלְאֵת בַּחֲסֵדִיו שְׁאֵלַת אֶחָד עֲבָדָיו
שֶׁפָּר אֶמְרֵיו בְּמִדְּיו / שְׁנוּנָיו מִנַּת מִדְּיו
תִּכְוַנְתִּי לוֹ לְבַדְּיו תִּתִּי בְּהִתְיַצְבִּי נִגְדִיו
תִּתְחַבְּלוּת פִּיפִיּוֹת חֲדָיו יִרְגִּילֵנִי צְדָקוֹ יַחְדָּיו.

קכח. ב

70

62. ק למגינים. 63. ק עודני מתוק. 66. מג עי' שמו"א יו. ד. 62. סוחרה] מלשון צנה וסוחרה
קנמוני מסעד... בעם עד; בא"מ מצעד. ק קטרה לו. אמרו תהל' זא. ד. למגינים] לשם מגן ומחסה.
67. ק ה עומדת. 69. מג שנוני. סבאת זכי יינים] רוויח יין זך, והוא כנוי לכנסת
ישראל שהיא רוויח בתורה שנמשלה ליין כמו שנאמר

ושתו ביין מסכתי. משלי ט, ה. 65. ענדני] מלשון ענדם על גרגרותיך. משלי ו, כא. מתוק האור וטוב
לעינים] קהלת יא, ז. והוא כנוי לתורה כתרגומו: -ובסיים נהורא דאורייתא וטב לאנהרא עיינין חשיכיין למחזי
יקר אפי שכינתא. מאירת עינים] כנוי למצות ה' עפ"י תהל' יט, ט. פירוש: מפני מורא בעלי מלחמה
העומדים לנגדי נבהלתי ונחפזתי אולם ה' ענד וקשש אותי בתורה ובמצות שהן כצרוור של כלי הגנה.

מחרוזה יד. 64. אמעד] תהל' כו, א. 65. צעדי הכן] עי' משלי טו, ט. מבעד וכר'] ר"ל מבעד כל
צעד שאני אצעד. 66. קנמוני] מל' קנמון בשם. שמ' ל, כג. מסעד] הרמב"ן בפירושו על הפסוק
-ולקטרת הסמים' (שמ' כה, ו) מביא דעת בעלי הלשון -שהסמים הם התרופות כגון הלבונה והחלבנה ובשמים
הם הנאכלים שיקראו מסעדים, אשר להם בישום בריחם הטוב' (עי' מלון בן יהודה עמ' 3131).

קטרה לי] הענין מכריח לפרש מבטא זה כאלו אמר תן לי להקסיר, אעפ"י שאין דעתי נוחה מפירוש זה:
בעמעד] עמעד שם מקום בנחלת אשר (יהושע יט, כו) אבל כאן משמש במוכרן עם עד (וכן הנוסח ג"כ
בכ"י מוצרי) כלומר עם ישראל שהוא עם נצחי. 67. רשיונתך] פקודתך, מל' כרשיון מלך פרס. עזרא ג, ד.
אלעד] שם איש מאנשי אפרים (דה"א ז, כא) אבל כאן משמש במוכרן אל עד, והמבטא בני אלעד הוא כנוי
לכנסת ישראל שהם בני אל חי וקים לעד. פירוש: אלהים פדני ופלטני ושמרני בכל צעד שאצעד ותן

לי להקסיר קטרת בשביל כל האמה הישראלית, כי בריתך עם בני ישראל עומדת לעד.
מחרוזה טו. 68. זה] כנוי להקב"ה עפ"י שמ' טו, ב: זה אלי ואנוהו. שאלת אחד עבדיו] רומז לעצמו.
69. שפר] מלה"כ הנותן אמריו שפר. בר' מט, כ. אמריו] כלומר התורה. במדיו] כל' המדות שהתורה
נדרשת בהן. שנוניו] מל' ושנתם לבניך (דב' ה, ז) והוא נרדף לאמריו. מנת מדיו] מלשון זה גורלך
מנת מדיך. ירמיה יג, כה. 71. פיפיות חדיו] מלשון חדה כחרב פיזות. משלי ה, ד. פירוש: האלהים
שכחדיו שוקד למלאת שאלתי, ושהיופי שבאמריו ושנוניו, כלומר התורה שנתן לנו כמתנה, הוא המדות

ככתוב תהלת ייי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ונאמר ייי אלהים נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבוקר בבוקר יעיר לי אוזן לשמוע כלמודים. ונאמר ייי אלהים פתח לי אוזן ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגותי. ונאמר רחש לבי דבר טוב אומר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר. ונאמר יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ייי צורי וגואלי. ונאמר תורת ייי תמימה משיבת נפש עדות ייי נאמנה מחכימת פתי. ונאמר ברוך אתה ייי למדני חקיך. ונאמר טוב אתה ומטיב למדני חקיך. ונאמר שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי. /

75

80

אוהרות

קכט. א

אנכי

אש אוכלה ונוהרת מכל הנהרות

ודברי כאש וניצוציה הרבה מצות בכל דבור וזהרות

בחקמתי כללתי בעשרת דברותי שש מאות ושש

עשרה מצות להורות

אמרות ייי אמרות טהרות.

85

83 - אוהרות, מג; א"א אוהרת. 84 - א"א אוכלת; שבהן נדרשת, ושאליו לבדו גליתי כל תכונתי
 ק אוכלה וניחרת; מג אוכלת נוהרת מכל הנהרות. בהתיצבני לפניו הוא ירגילני להבין משפטי ה'
 85 - ק ודברו כאש וניצוציה... דבור. 86 - ק בחכמתי שהן צדקו יחדיו, כלומר ענין התרי"ג מצות.
 כוללת... דברות. מחרוזה טו. מחרוזה זו היא פתיחה למחרוזה
 הבאות, וענינה נוסד על הפסוק - ומראה כבוד ה'

כאש אוכלת בראש ההר (שמ' כד, יו) ועל הררש שדרשו חז"ל על הפסוק - הלא כה דברי כאש נאם ה'
 וכפטיש יפוצץ סלעי ייר' כג, כט) ואמרו - מה פטיש זה נחלק לכמה ניצוצות אף כל דיבור ודיבור שיצא
 מפי הקביה נחלק לשבעים לשונות (שבת פח, ע"ב) אלא שכאן צריך לשנות קצת את הדרש ולומר מה
 פטיש זה נחלק לכמה ניצוצות אף כל דיבור ודיבור מעשרת הדברות נחלק לכמה מצות וכל התרי"ג
 מצות נכללו בהם. 84 - ונוהרת וכר' מל' הביטו אליו ונהרו (תה' לד, ו) ופירושו אנכי כאש אוכלת
 שמאירה יותר מכל דבר המאיר, וכמעט כזה הלשון השתמש ר' ברכיה הנקדן (ספר החבור וספר המצרף
 עמ' 5 סעיף ד) באמרו - יש לצורנו אור מאיר שהוא מובהק ביותר. המונהר מכל הנהורים ומגיה יותר
 מכל הגיהים" (עי' מלון בן יהודה ח"ז עמ' 3558). 85 - זוהרות] קל במקום הפעיל ופירושו שהרבה
 מצות מזהירות בחוק כל דבור ודבור. 87 - אמרות] תהלים יב, ז.

סיני

גְּדִילִים תַּעַשׂ לְמַעַנְהוּ לְזִכּוֹר מִצּוֹת שְׂדֵי

וְאוֹת וְטוֹטְפוֹת וּמְזוּזוֹת וְשְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת לְמִדֵּי

הַנֶּדֶךְ דְּרִבְרַת בְּכָל יוֹם הַשָּׁכֵם וְהָעֶרֶב יִי אֲחֵר וְאַתֶּם עַדֵּי

לְמַעַן יִדְעוּ מִמְזִרְחַ שְׁמֵשׁ וּמִמַּעֲרָבָה כִּי אָפֵס בְּלַעֲדֵי.

מפני

הָאָדוֹן יִרְאֵה וְאַהֲבֵתָהּ וְקִדַּשׁ שְׁמוֹ בְּכָל הַלֶּךְ

וְהַצְנִיעַ לְכֶת וְאֵל תִּנְסֶהוּ וּבְרַכַת שׁוֹבַע וַיְמִי הַלֵּל אֵל תִּשְׁלַךְ

הַנֶּדֶךְ וְלִהְעֵלוֹת עֲנֵנוּ וְאַחֲרֵי רַבִּים תִּלְךְ /

אֲמוּנָה אֲמֵן בְּרַב עִם הַדְּרַת מְלֶךְ.

קכט. ב. 95

אלהים

זִהֵר קַחַת תְּרוּמָה גְּטוֹת לוֹ אֵהֵל שְׁאָנָן

הָאָרוֹן וְהַשְּׁלֶחֶן וְהַמְּנוֹרָה וְהַמִּזְבְּחֹת פִּזוּ וּמוֹצֵהָב יְרוֹנָן

קוֹרוֹת חֹשֵׁב פְּרוּכַת וְכַפּוֹרַת כְּבוֹדֶךָ בֵּין שְׁנֵי כְרוּבֵיהָ לְהַעֲנֵן

כְּמִרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵנָן.

90. "הנך" חסר: ק. ק דוברות. 94. ק ולהעלות מחרוזות יז—קכג. מכאן עד סוף מחרוזת קכג ענינו.

הולך רסיג ומונה את תרייג המצות על פי סדר עשרת הדברות. וכדי שלא להכפיל בציונים שכבר

נתנו בהערות לפיט "תרייג מצות" אצמצם את פירושי למלים קשות ולמבטאים בלתי מצויים. ובסוף כל דבור ודבור אקרא בשמות המצות עפ"י סדר הבתים. 88. סיני] סרס החיבה הזאת ושדי אותה אסיפא, כאלו אמר 'לזכור מצות שדי שנתנו בסיני'. — גדילים תעש] מצות ציצית עפ"י לש' הכתוב דב' כג. יב. למענהו לזכור וכו'] כלו' על ידי מצות ציצית תזכור כל המצות, ככתוב וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה' (במ' טז. לט.). 89. למדי] פירוש כדי שיעור צרכן ומשפטן של המצות האלו, והוא מל' ה'כהנים לא התקדשו למדי' (דה"ב ל. ג.). 90. בבית זה רומז לק"ש שחרית וערבית. 91. יש' מח. ו. 92. בכל הלך] בכל הליכותיך. 94. ולהעלות ענינו] כן נקוד בא"א. נוסח זה קשה להסביר, ונ"ל שבבית זה רמזו כל הפסוק (שמ' כג. ב.) 'לא תהיה אחרי רבים לרעות ולא תענה על רב לנטות אחרי רבים להטות' ולפי זה צריך לבסח: 'ולרע לא תעננו ואחרי רבים תלך' היינו שהרי"ש מן 'ולרע' נתחלפה להיא, ו'לא' נתחלף ב'לו' והמיו של 'תעננו' נסוגה אחר ונקשרה עם האותיות הקודמות ויצא הנוסח 'ולהעלות עננו'. 95. אמונת אמן] יש' כח. א. ור"ל שאחרי רבים תלך באמונה ובטחון, כי ברב עם הדרת מלך (משלי יד. כח.). 96. זיהר] צוה, ובמחרוזת זו וכן בחמשת המחרוזות הבאות אחריה מונה את המצות הקשורות עם בנין המשכן והקרבנות. קחת תרומה וכו'] שמ' כה. ב. ח. 97. הארון וכו'] שמ' כה. י. כג. לא; ל. א; לו. א. י. יז. כה. ומוצהב] עזרא ח. כו. ורומז למזבח העולה המצופה נחשת (שמ' לח. א. ב.). ירונן] נ"ל שצ"ל יכונן, מל' ויכוננו ברחם אחד (איוב לא. טו.). 98. חושב] מל' מעשה חושב (שמ' לט. ח.) ור"ל קורות שנעשו בכשרון של אמן. כבודך] נ"ל שצ"ל כבודו. 99. יחז' א. כח.

אלהי

טופחו ליקר בקרשי שטה זיריעות שש לאמץ

זריעות האהל ושני מפרשימו ושני מסכים לדלות מגומץ

אני יתדת שפריר החצר וכיור לרחצת יד ורגל משמץ

ויאחו צדיק דרכו וטהר ידים יוסיף אומץ.

ישראל

כתוב שבטימו באבני אפוד וגם בטורי חושן לפאר

בתונת ומעיל ומכנסים ומצנפת וציץ על מצח לתאר

כשושנה למגעעות שש ואבנט שבעת ימים ילפשוים מכהני פאר

וקורא להם / אילי הצדק מטע ייי להתפאר.

גשם

מלים כבירים אם דלקוך חצוצרות על הצר ברפסדו

ולמסע ולריע קרבנות ומזבח בלי מעלות ליסדו

כתפוח נאה שואל באורים ותמים הבה תמים ויורנו בחסדו

כי תועפת ייי גלוז ואת ישרים סודו.

100. א"א טופחי. 101. ק ויריעות. 110. טשי 100. אלהי טופחו] כלו' אלהי השמים אשר

השואל. ותמים. רק בטשי. טופחו. מל' וימיני ספחה שמים (יש' מח. יג) ור"ל

שצוינו לכבר את אלהי השמים ולהשתמש בבנין

המשכן בעצי שטים ויריעות שש (שמ' כו). 101. יריעות האהל] שמ' כו. א. מפרשימו]

עי' יחו' כו. ז. והכונה למכסי האהל (שמ' כו. יד). מסכים] כן נקוד בכ"י א"א. ורמו

לשמ' כו. לו; כו. טז; לח. טו. יו. מגומץ] כן נקוד בכ"י מפני החרוז ועפ"י קהלת י. ח ציל מגומץ.

ופירוש לדלות מגומץ" הוא ששני המסכים נעשו לשמור על פתח האהל ועל שער החצר שלא

יטונפו. ואולי לזה כון ה' חיים אונגער אעפ"י שלשונו קצת מגומגם (עי' קובץ מיג"ק עמ' 94).

102. אני יותנת] כך כתוב ונקוד בכ"י א"א. ורצונו לומר: תוקעת יחד. ושפריר כנוי למשכן

מלשון ונסה את שפרירו עליהם (יר' מג. י). וכמאמר זה רמזו הפסוק את יתדות המשכן ואת

יתדות החצר" (שמ' לה. יח). וכיור] שמ' ל. יח. 103. ויאחו וכו'] איוב יז. ט. 104. ישראל

וכו'] שמ' כח. ט. כא. 105. כתונת וכו'] שם כח. לא—מב. 106. כשושנה וכו'] שם כט. ל.

107. וקורא וכו'] ישעיה סא. ג. 108. גשם וכו'] לפי במד' י. ב—י נצטווה משה לעשות שתי

חצוצרות לתקוע בהן למקרא העדה ולמסע את המחנות ולהריע בהן בעת מלחמה על הצר הצורר וכויום

מועד להריע על הקרבנות. וזוהי כונת הפיסן כאן: השתמש בחצוצרת על הצר אם דלקך ברפסדו. בשאון

והמולה כגשם מים כבירים. המליצה מים כבירים נמצאת ביש' יז. יב ג"כ ביחס למלחמת עמים. ותחת

דלקך צ"ל דלקך. ברפסדו] מל' ונביאם לך רפסדות (דהיב ב. טו). ובאן משתמש במוכן כלי מלחמה.

109. ולמסע] במד' י. ב. ולריע קרבנות] שם י. י. ומזבח וכו'] שמ' כ. כו. 10. שואל באורים]

במד' כו. כא. הבה תמים] שמ"א יד. מא. 111. כי וכו'] משלי ג. לכ.

נדבות שאו מנחה סלת ומאפה ומחבת ומרחשת וגרש קלוי אש
 מהשבית ברית מלח ובל להקטיר דבש ושאר מבאיש
 הביאני ערוך עולת בקר וצאן ועוף שלמי צאן ובקר להאש
 רבים מבקשים פני מושל ומימי משפט איש.

115

תניף פנימי חלב ותרים דשן ועצי אורן תבערה
 שמן משחת קדש וקטרת סמים ואחת בשנה בקרנות
 פנימי להערה

סמכוני/צאלי קדש הלולי ובקע לגלגלת לא נזערה
 כופר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה.

קל. ב

אלהים קידש מזבח אדמה ואבן מסע מבלתי סקודה
 מוצא שפתיך הקימה בפצותך נדבה שקודה
 שמאלו רמה וימינו לרום ותחת ועד בכם עלי שירה עקודה
 ומה תעשו ליום פקודה.

120

- 113- טש' הקטר. 114- טש' שלמי צאן ובקר
 להחיש. 115- ק ומה' נשפט איש. 116- טש'
 בחלב ודם. ק ועצי אור. 117- "שמן" חסר:
 טש' טש' בקרנות. ק בקרני. "פנימי"
 חסר: טש'. 118- טש' הלולים. ק לא נעדרה.
 119- טש' כופר לאיש עשרו. 121- אדיא טש'
 אך מוצא. ק בפצותך נדבה.
 112-113 נדבות וכו' עי ויק' ב, ד-טו.
 114- הביאני וכו' ויק' א, ג וכו; ג, א וכו.
 להאש להעלות אשה. 115- רבים וכו' [וכו']
 מש' כט, כח. 116- פנימי ר"ל החלב שבפנים.
 אורן] יש' מדיד. 117- ואחת בשנה בקרנות זה
 נוסח כ"י אא ור"ל להערות את הדם בקרנות המזבח
 הפנימי מזבח הזהב, יומא פיה מ"ה. קובץ מיניק
 מנסח "בקרני" וצריך לנקד פקנני, ור' ח. י. אוגנער
 פירש שר"ל אחת בשנה ביוהכ"פ יכנס הכה"ג לפני ולפנים, ובקרני מל' ולבקר בהיכלו, תה' כו, ד. פנימי
 להערה] כל' לגלות מצופגי קדש הקדשים אשר זולתי יום הקדוש הזה עין לא ראתהו (אוגנער, שם עמ' 94).
 118- סמכוני צאלי וכו' צאלי לשון אילנות כמו תחת צאלים ישכב (איו"מ, כא) ויפה פירש החכם
 הנ"ל (שם, שם) שבתרו זה רמו הגאון על מצות הבאת נסע רבעי לירושלים, כי נסע רבעי בקרא-פרי
 קדש הלולים, ויק' יט, כד, ולפי זה אפשר שנוסח הלולים תחת הלולי הוא הנכון. והח' זקש (שם) הוסיף
 להעיר שצאליהם פירות האילנות, וכנה הפרי בשם העץ וזה מדרך השיר ויפיו. ובקע לגלגלת] שמ' ל, יג;
 לת, כו. 119- מש' יג, ח. 120- מבלתי סקודה] כל' אבן שלמה ורמו לשמ' כו, כה ומ"א וז.
 121- מוצא וכו' דברים כג, כד. שקודה] כל' השתדל לעשות כאשר דברת, והוא מל' כי שקד אני
 על דברי לעשתו (יר' אג' יב). 122- שמאלו רמה וכו' גם כאן השכיל ה' אוגנער לפרש (קובץ עמ' 94)
 שהגאון ז"ל כוון לדב' לא כת' לו: ואעידה בם את השמים ואת הארץ... וידבר משה באזני כל קהל
 ישראל את דברי השירה הזאת, ופירש ימינו ושמאלו הרים לרום ותחת. באמרו האזינו השמים ותשמע
 הארץ, ויעד בכם] אולי צ"ל והעיד בם. שירה עקודה] כנוי לשירת האזינו מפני שהיא כתובה
 אריח על גבי לבנה. 123- יש' י, ג.

נחלתך

שיחררתה מצוען יציאתה לילה לילה מגידים

לכן בפאה פרט ולקט פיאור שכחה ועוללות לך מכבדים

125

השבעתי תחכמוני דבור ראשון כללתי בו שמונים נרבדים

אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים.

לא יהיה לך

תמונת כל סמל בל תעבד ותשתחוה בכל צד

בל תפנו אילימו ותזכירו / שמם כי אם להרס ולקרס ולרצד

קלא. א

שבר תשבר מצכותם וגדע משכיותם ממצד

130

כי עץ מיער כרתו מעשה ידי חרש במעצד.

124 לילה לילה מגידים] כלל מוכירים

יציאת מצרים בכל לילה. 125 פי אור] מלה"כ

לא תפאר אתריך דב' כד' ב'. 124 השבעתי

תחכמוני] כך הוא נוסח כ"י אדיא ור"ל השבעתי

כל החכמים יושבי שבת תחכמוני עפ"י שמ"ב

כג' ה' שכללתי בדבור ראשון שמונים מצות.

נרבדים] כנוי למצות שהן כמו ובידים על

גרון. ואולי הנוסח "מרבדים" הוא הנכון. ואלה הם

שמונים המצות שכלל רס"ג בדבור ראשון:

בבית 88 צצית. 39 תפלין ש"י וש"ר. מזוזה. ושלוש תפלות בכל יום. 90 ק"ש שחרית וערבית.

92 יראת ה' אהבת ה' קדוש השם. 93 הצנע לכת. לא תנסו את ה' בהמו"ז הלל. 94 לא תהיה אחרי

רבים לרעות. אחרי רבים להכות. 96 לבנית מקדש. 97 לעשות ארון. שלחן. מנורה. מזבח זהב. מזבח

נחשת. 98 מורות מעשי חושב. פרוכת. כפורת. כרובים. 100 קרשי שטה. יריעות שש. 101 יריעות

האהל. מכסה. מסך. 102 יתדות המשכן. יתדות החצר. כיור. 104-106 שמנה בנדי כהונה. 108 לריע

בחצצרות למלחמה. 109 לריע בחצצרות למסע המחנות. ולקרבנות. שלא לעלות במעלות על המזבח.

110 לשאול באורים ותמים. 112 מנחות סלת. מאפה. מחבת. מרחשת ובכורים. 113 להקרוב מלה על כל

קרבנות. שלא להקטיר דבש. שלא להקטיר שאור. 114 עולות בקר. צאן. עוף. שלמי צאן. שלמי בקר.

116 תנופות. תרומת הדשן. אש תמיד. 117 לעשות שמן המשחה. לעשות קטורת. לכנס בקדשי הקדשים

פעם אחת בשנה. 118 נסע רבעי. מחצית השקל. 120 לעשות מזבח אדמה. שלא להניף ברזל על מזבח

אבנים. 121 לשמור מוצא שפתים. לקיים נדר. 125 פאה. פרט. לקט. פאור. שכחה. עוללות. 127 חרוז

זה הוא סופו של הדבור הראשון. שמ' כ' ב'. 129 לקרס] מלה"כ כרע כל קרס נכה. יש' מו' א.

ולרצד] מלהיכ למה תרצדון הרים. תה' סה' ית. 130 וגדע משכיותם ממצד] רמו לבמדבר לג' נב:

ואבדתם את כל משכיותם... ואת כל כמותם חשידו. ומצד הוא מלה"כ וישב דוד במצד. דה"א יא. ז.

131 יר' ג' ב.

124 ק יציאתה. לילה לילה. כן באדיא. בשאר

מקורות: לילה לילה. 125 טש' לכן בפרט

ולקט ופיאה ושכחה: אדיא לכן בפיאה... ובפיאור

שכחה ועוללות. 126 ק א"א תחכמונת. דבור. כן

בק אדיא. בשאר מקורות: דבר. טש' שמונים

מרבדים. 128 אדיא תמונת כל פסל... ותשתחוה.

129 "כי אם" חסר: אדיא טש' 130 טש'

מסכיותם. 131 ק עץ מער.

וּנְלָאָה

רַעַף וְנִמְכַר לָמוּ גְאוּלָּה תִהְיֶה לוֹ

בַּל תִּכְרוּת לָמוּ בְרִית וְכָל מְשַׁמְשֵׁם מִטְמֵא מְאִילוֹ

קַחַת פְּסִילֵיהֶם בְּעֵינֵיהֶם וְצַפּוּיֵיהֶם כְּשֶׁקֶץ לְגוּלוֹ

תִּזְרַם כְּמוֹ דָּוָה צָא תֹאמַר לוֹ.

135

אֲתָה

צִנַּח מְעַבְרֵי לַמֶּלֶךְ וְקוֹסְמִים וְעוֹנְנִים כְּפִלְשֵׁתִים

וְלִהְכָרִית מְנַחְשִׁים וּמְכַשְׁפִּים וְדוֹרְשֵׁי אֱלִיל וְחוֹבְרִים מֵתִים

דוּמָה כִּיתוּם הַמְצַפְצָפִים וְהַמְהַגִּים אוֹב וַיִּדְעוּנִי לְהִתִּים

הֲלֹא עִם אֵל אֱלֹהֵי יִדְרוֹשׁ בְּעַד הַחַיִּים אֵל הַמֵּתִים.

כּוֹנְנָתָה

עֲלֵי תוֹקֶף עֲמָךְ אוֹרְחוֹתֶיךָ לְמָדוּ /

בַּל יִקִּיפוּ וַיִּשְׁחִיתוּ וַיִּקְרְחוּ וַלְקַעְקַע יִצְמְדוּ

שָׁרֵט מֵהַתְּגוּדָד וְלַחְתוּנָתָם אֵל תִּתְחַמְדוּ

כֹּה אָמַר יְיָ אֵל דְּרָךְ הַגּוֹיִם אֵל תִּלְמְדוּ.

140

קלא. כ

132. וּנְלָאָה רַעַף] כְּלוּ' כִּי יִמּוֹךְ אַחֲרָי, עֲדַה"כ

וּיְק' כֹּה, מו—מח. 133. בַּל תִּכְרוּת וְכוּ'] עִי'

שִׁמ' לֹה, יב—טו; דב' ז, ב—ה. וְכָל מְשַׁמְשֵׁם

וְכוּ' כְלוּ' הִבָּא עַל הַנְּכַרְיָה נִטְמָא מְאִילוֹ. עִי' עֲבוּדָה

זֶרֶה לוֹ, ע"ב: יִהְיֶה עַל הַנְּכַרְיָה חַיִּיב מִשּׁוֹם נִשְׁגָּא

[נִבְדָּה שִׁפְחָה גּוֹיָה אִשְׁתֵּי אִישׁ]. 134. קוֹל] צוּוֹי

מִשְׁרֵשׁ קָלֵל עִד גּוֹל עַל ה' דְּרַכְךָ, תִּהְיֶה וְרָל

נִקַּל וּמֵאוּם יִהְיֶה בְּעֵינֵיךָ לִקְחַת פְּסִילֵיהֶם, כִּכְתוּב

לֹא תִחְמָד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם, דב' ז, כה—כו.

135. יִשׁ' ל, ככ. 136. צִנַּח] הַשְּׁלַךְ, מִל' וְתַצְנַח בְּאַרְץ, שׁוֹפְטִים ד, כא. 137. וְדוֹרְשֵׁי אֱלִיל וְכוּ']

ג'ל ש'ל: יוֹמְכַשְׁפִּים וְחוֹבְרִים וְדוֹרְשִׁים אֵלֵי מֵתִים" עַל פִּי דב' יח, י—יא. 138. דוּמָה פִּיתוּם וְכוּ']

יִפְהָ עֵיזֵר זָקֵשׁ (קוֹבֵץ עֵמ' 94) שְׂכָאן רִמּוֹ לְלִשׁוֹן הַמִּשְׁנָה (סְנַה"פ" ז) בְּעַל אוֹב זֶה פִּיתוּם הַמְדַבֵּר מִשְׁחִי.

לִהְיֶה תִּיִם] לִהְכָרִית, כְּלוּ' אַתָּה חַיִּיב לִהְכָרִית מִקְרַבְךָ אֶת הָאוֹב וְהִידְעוּנִי. 139. יִשׁ' ה, יט.

140. כּוֹנְנָתָה] כְּלוּ' עֲמָךְ אֲשֶׁר כּוֹנְנַת עֲלֵי תוֹקֶף לְמָדוּ אֲרַחוֹתֶיךָ. 141. בַּל יִקִּיפוּ וְכוּ'] עִי' וּיְק' יט.

כו—כח; דב' יד, א. יִצְמְדוּ] מִל' וַיִּצְמְדוּ לְבַעַל סְעוּרָה, תִּהְיֶה קוֹ, כח, כְּלוּ' לֹא יִתְחַבְרוּ עִם הַגּוֹיִם הַנּוֹתָנִים

כְּתוּבָה קַעְקַע בְּבִשְׂרָם. 142. עֲנָה] רָל הַעִיד כִּסֵּי מִל' וְה' עֲנָה בִּי, רוּת א, כא. שִׁרֵט וְכוּ']

עִי' וּיְק' יט, כח; דב' ז, ג. 143. יִר' י, ב.

133. טִשִׁי סֵן תִּכְרוּת; אֲדִיא בַל תִּכְרוּת. 134. טִשִׁי

פְּסִילִימוּ וְצַפּוּיֵיהֶם. 136. אֲדִיא מְעַבְרֵי לְמוֹלֶךְ ...

וּמְעוֹנְנִים; ק מְעַבּוּד לְמוֹלֶךְ. 137. טִשִׁי נוֹחֲשִׁים

וּמְכַשְׁפִּים וְחוֹבְרִים וְדוֹרְשֵׁי מֵתִים; אֲדִיא וְחוֹבְרֵי

מֵתִים גַּא וְדוֹרְשֵׁי מֵתִים; ק וְחוֹקְרִים מֵתִים.

138. אֲדִיא טִשִׁי פִּיתוּן. 140. ק אוֹרְחוֹתֶיךָ לְנִדְרוֹ.

141. אֲדִיא וּיְקִרְחוּ וַיִּשְׁחִיתוּ, אֲדִיא גַא יוֹצְמְרוּ.

142. ק עֲתָה שִׁרֵט. אֲדִיא אֵל תִּחְמָדוּ גַא תִּתְחַמְדוּ.

חִיתָךְ

בַּקָּה מִכָּל מוֹם וְהִזְכֹּתָהּ אֶדְךָ לְהִבָּר

חוֹצָה לְמַחְנִיף טְמְאֵי קוֹשֵׁי וְאֵל תִּקַּח מִיַּד בֶּן נֹכַר מִשְׁאֵת כָּר

115

כִּי מַעְצֵי יַעַר בַּל תִּטַּע אֲשֶׁרָה וּמִתְנַבֵּא בְּשֵׁם אֱלִיל לְהַדְבֵּר

כִּי נִטָּה אֵל אֵל יָדוֹ וְאֵל שְׂדֵי יִתְגַּבֵּר.

יֵשְׁבוּ

לֶחֶם שְׁעָרִים וְהַפִּילוּ חֲלָלִים בְּקֶרֶךְ

בְּאֵי הָאֵהָל וְכִלְיוֹ יִתְחַטְּאוּ וְכֹל כְּלֵי פָחוּס בְּפֶרֶךְ

הַנִּצְנָנִים כְּרוֹת עֵיצִימוֹ לְשֶׁרוֹף פָּרָה וּלְטַהֵר בְּאֵשׁ וּבַמִּים בְּעֶרֶךְ

150

וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמְאָה אֲעֵבִיר מִן הָעָרֶךְ.

בֵּה

יִטְמֵא הָעָרֶךְ בְּמַגַּע כָּל כְּלֵי וְאָדָם / פְּקוּד

וּמִשְׁקָה וְתַנּוּר וְכִירִים וְזֶרַע וְזֶרַע בְּמִים שְׁקוּד

הַתְּאָנָה טְנֹאוֹתֶיהָ וְכֹל אוֹכֵל וְלִשְׁבוּר כְּלֵי חֶרֶשׁ הַסְּקוּד

וְלֹא יִמָּצֵא בְּמִכְתָּתוֹ חֶרֶשׁ לַחֲתוֹת אֵשׁ מִקְּוּד.

קלב. א

155

144. מוֹם, בְּאִדִּיָּא. בְּשֶׂאֵר מִקוּמוֹת: מוֹמִם. 145. אִדִּיָּא וְאֵל תִּקַּח מִיַּד נֹכַר נָא וְאֵל חֲבַשְׁסָה: אִי טְשֵׁי וְאֵל חֲבַשְׁסָה מִיַּד בֶּן נֹכַר: ק וְאֵל חֲבַשׁ טַה מִיַּד כֵּן נֹכַר. 146. אִדִּיָּא אֵל תִּטַּע אֲשֶׁרָה. 147. ק אֵל אֵל יָד. 150. הַנִּצְנָנִים חֶסֶר אִדִּיָּא. אִדִּיָּא כְּנוֹס עֵיצִימוֹ. 151. אִדִּיָּא וְגַם אֵת רוּחַ.

- שְׁעָרִים] שׁוֹפְטִים ה. ח. בְּקֶרֶךְ מִל' הַמְּשֵׁנָה יִהְיִאוּ לוֹ אֵת הַתְּמִיד קְרִצוֹ, יוֹמָא ג. ד. כְּלוֹ שְׁחֹטָה וְכַאֵן מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמוֹבֵן הַרְגָּ. 149. בְּאֵי הָאֵהָל וְכוּ' עֵי' בְּמַד' יֵט, יֵד, טו. כְּפֶרֶךְ מִל' הַחוּמָה הַפְּרוּצָה. דְּהָב לֵב, ה. וְכוּנַת שְׁנֵי הַבְּתִים הָאֵלֶּה הֵיא כִּי מִי שֶׁהִיא בְּמַלְחָמָה וְנִגַּע בְּחַלֵּל חֶרֶב, אוּ מִי שֶׁבָּא בְּאֵהָל הַמֵּת אוּ כְּלֵי פָחוּס אֲשֶׁר אֵין צְמִיד פְּתִיל עָלָיו שֶׁבְּאֵהָל הַמֵּת כֻּלָּם טְמֵאִים הֵם וְצָרִיכִים לְהַטְהֵר. עֵי' בְּמַד' יֵט, יֵד—טו. 150. הַנִּצְנָנִים כְּרוֹת] זֶה נֹסֵחַ כִּי אִי, אֲבָל נִרְאָה שֶׁנֹּסֵחַ כִּי אִדִּיָּא כְּנוֹס יוֹתֵר טוֹב, וְרוּמוֹ לֵארוֹ וְאוֹזֵב הַגְּשֻׁלִים לְחוּךְ שְׁרִיפַת הַפְּרָה, כְּמִי יֵט, ו. וְלִטְהֵר בְּאֵשׁ וּבַמִּים] בְּמַד' לֵיא כִּג. כְּפֶרֶךְ] הַמֶּשֶׁךְ הַעֲנִין מַחֲיִיב שְׁפִירוּשׁ מִלֵּה זֶה הוּא—בְּכִלְיֵי אֲבָל לֹא מַצִּינוּ יַעֲרָךְ בְּמוֹבֵן זֶה, אוֹלַם יִדְיֵי פְּרוֹפִיסוֹר לִוֵי גִינְצְבוּרֵג הַצִּיעַ כִּי מִסְּנֵי צוֹרֵךְ הַחֲרוּז לִקַּח הַגְּאוּן אֵת הַרְשוּת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּצַדִּי חֲתַח סְמִיךְ וְעַרְס הוּא מִלְּשׁוֹן עֵרִיסָה. 151. זְכִירָה יֵג. ב. 152. בְּה] כְּלוֹ בְּחוּרָה. פְּקוּד] מִצְוָה. 153. שְׁקוּד] כְּלוֹ קְשׁוּר וּמְחוּבֵר. 154. טְנֹאוֹתֶיהָ] מִל' בְּרוּךְ טְנֹאךְ, דְּב' כְּה. ה. הַסְּקוּד] הַפְּחוּחַ. עֵי' לְעִיל שׁוּרָה 120. הַמְּצוֹת הַרְמוּזוֹת בְּשִׁלְשַׁת הַבְּתִים הָאֲחֵרוֹנִים נִמְצְאוּ בּוֹיֵק' יֵא, לֹא—לח. 155. יֵש' ל. יֵד.

תְּכִינ

חזרה למקריך ומשוכבת חיִקְכֶם בַּפְעֲלִיכֶם
 וְזָרְמָה הַנוֹגַעַת בְּכָלִי וְנוֹגַע וְנוֹשֵׂא נִבְלָה בְּנַעֲלִיכֶם
 יוֹנְתִי וְהָרִי בָזָב וּמַגְעוֹתַי וּבִהְטָהְרוּ הָבוּ שְׁעֲלִיכֶם
 רַחֲצוּ הַזְכוּ הַסִּירוּ רוּעַ מֵעֲלֵיכֶם.

בְּטוֹבְתְךָ

וּבְחִסְדְּךָ הִפְרַשְׁתָּנוּ מִנְדָה וְחֹבְבָהּ וּמַגְעוֹתֶיהָ מֵאַחֲזוֹתַי
 וְזָבָה וּמַגְעוֹתֶיהָ הַדְרַת עַד טְהָרָה וְהַקְרִיבָה בְּפָרִיזוֹתַי
 אַחְזוּ הַזְהַרְתִּי עִמִּי וְהַטָּהְרוּ פִי בְתוֹכֶם שִׁבְנָתִי אַחְזוֹתַי
 בְּתַתֶּם סָפֶם אֵת סָפִי וּמְזוֹזְתֶם אֶצֶל מְזוֹזוֹתַי.

לְעֻנִי

דוֹפֵק יִתְאַפְקוֹן רַחֲמֶיךָ / וְחַנוּתָהּ לְגִירוֹ וְנִשְׁמָתָהּ
 וּבְמִרְחַבֵי אֲהֵלוֹת תַּהֲגַ וּמִי נָדָה כְּדֵי הַזֵּיהָ כִּהַגְשַׁמָּתָהּ
 גִּזַר לְעַבְדִּי וְנִצַּל אֵלַיךָ בְּעִזָּה פִי נִחְשַׁמְתָהּ
 אֵל תִּלְשֵׁן עַבְדִּי אֵל אֲדָנָיו פֶּן יִקְלַלְךָ וְאַשְׁמָתָהּ.

אֱלֹהִים

בִּיעַתְנִי בְּהַר חֲמַד בְּרִשְׁמוֹ אֵל קְנוֹא בְּמַחְצְבוֹתַי
 אֶף שְׁשִׁים מְצוֹת כָּלֵל בּוֹ וְנִבְהֵלוּ מִפְחָדוֹ מִקְצְבוֹתַי
 אָמְרוּ חֲנוּן אָנִי אֲזוּ נַחֲתִי וְנִתְכַּוְּנוּ יִצְבוֹתַי

וְעֵשָׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים לְאֱהָבֵי וּלְשֹׁמְרֵי מְצוֹתַי.

156. ק תכין. א" תךה. 158. ק יונת זהרו. א" שעליכם. 156. למקריך] מלשון כי אמר מקרה הוא בלתי
 161. א" אדיא הדרת. 164. אדיא לגמרו. א" ספק טהור (ש"א כג. כו.). 157. וזרמה] מלשון וזרמת
 לבירו ספק לבירו. 166. אדיא דודי גייר לעבד כיוצא. סוסים (יחו' כג. כו.). ונוגע ונושא] ויקרא יא.
 168. ק בהר חמד בדשניו אל. 170. אדיא ונתכנו. לט. מ. 158. יונתי] כנוי לכנסת ישראל.
 זהרין הזהרתי. 159. ישעיה א. טו. 160. ויקרא
 טו. יט ואשה כי תהיה זבה דם בנדה מיירי. ומגעוֹתֶיהָ] וכל הנוגע בה יטמא עד הערב. שם. שם.
 161. הדרת] זקש משער שצ"ל הזרת והוא מלשון והזרתם את בני ישראל (ויקרא סו. לא). 163. יחו'
 מג. ח. 164. יתאפקון רחמיך] מלה"כ המון מעיק ורחמיך אלי התאפקו. יש' סג. טו. 166. אל תסגר
 עבד (רב' כג. טו). 167. משלי ל. י.

לא תשא

את גאון השם הנקבד והנורא על כל אלהים
 בל תחללו ותקבנו אכן תחלל לבלהים
 בבטאף לעשות ושלא לעשות אל תניא אומר כמלהים
 אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת אלהים /

175

גליון חרט על עד ושומע אלה באזניו

י"י

קלג. א

שומר חנם ונשא שכר והשוכר זולתי השואל כי לשלם דיניו
 דוחק מהם ונשבע לשוא לשקר אשלח מגלה עפה במעוניו
 על ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו.

על

הוד לשרי אלפים ומאות בהתהלכי בישימון דוהב

יתן

180

ושתי סנהדריות בארץ הדר שופטים ושופטים צוהב
 אקומה ואעלה ללמוד דת הנפלא ושח אורר שופט ונשיא רוהב
 ועזו מלך משפט אהב.

זכה ורדפה צדק ומקחת שחד תחדל

אמר

בל תעשו עול והטו משפט פי בוחן אני עד שערה ועד בדל

185

מצאוני / חווי ונאמו לא תפירו פנים צוה לכם אל המגודל

קלג. ב

אשר לא נשא פני שרים ולא נכר שוע לפני דל.

טועני ארון עזי לברככם בכל יום אכשיר

המבשרות

גם אתם הודו עלי בכורה והתודו עלי מעשר להעשיר

כמעט לחש לוי בקול רם ונוגני בקדש להישיר

190

וכהרים קול בחצוצרות ובמצלותים ובכלי השיר.

173 - ק תחללו ותקבנו. 174 - אדי"א אל תביא אומר. 177 - אדי"א ושומר חנם ושכר ושוכר ונושא שקר

כי' חסר אדי"א. 180 - ק נתן הוד. אדי"א בהתהלכם ישימון. 181 - סנהדריות. כך נקוד בא"א. 182 - אקומה

חסר: אדי"א. אדי"א דת המון הנפלא שח. 184 - א"א וכה. 185 - ק ותטו משפט. אדי"א בוחן אני משערה עד

כדל. 186 - ק מצאוני חווי. אדי"א ונמו ... האל. 187 - ק לא ישא. אדי"א לפי דל. 188 - ק עזי לברככם.

189 - אדי"א וגם אתם ... ביכורה ... על מעשר להאשיר, נ"א בהאשיר ו א"א להאשיר. ומקנתי עפי' ק

190 - אדי"א כמעט יחד ... להשיר. ק לוי.

צבא כְּקָרְבוֹ אֵלַי מִלְחָמָתָא אִמְרֵי לֵב עִם מִהְסָדֵק
 יָשׁוּב בּוֹנֵה וְנוֹטֵעַ וּמֵאֲרֵשׁ וְרָךְ הַלֵּבֵב בַּמַּעֲרָכָת לֹא יִבְדֵּק
 הַשְּׁפָעֵתִי לְקַצֵּין לְכַתּוּב לּוֹ פִּתְשֻׁגָן אֲךָ לְמוֹד יִלְמַד לְצַדֵּק
 בִּי מַלְכִים יִמְלְכוּ וְרוֹזְנִים יְחֻקְקוּ צַדִּיק.

195

רב מֵהִיר יִקְרָא סֵפֶר בְּמוֹעֵד שְׁמִטַּת עֲדָנִי
 אֵל תּוֹסֵף עַל דְּבָרָיו הַשְּׁמֵר מִמְּחֻק שֵׁם בְּחִידוֹנִי
 גִּחְלָתִי יִשְׁמַע דְּבָרֵי חוּזִי וְאֵל אֵל / נְבִיאֵי שְׁקָר מִפְּחִדוֹנִי
 מֵה לְתַכְּן אֶת הַבֵּר נָאִם יִי.

קלד. א

מלכי סָבֵא וּשְׂבָא יַחְלוּ פְּנִיכֶם בְּדַפְרָכֶם שְׁלוֹם זֶה לְזֶה מִנְלָם
 אֵל תִּשְׁנָאוּ אֶחָד אֶת אֶחָד שְׁקָר חֲמַס חֲנָם רִיקָם נִכְלָם
 עֲרַכְתִּי לָכֶם לֹא תִקּוּם וְלֹא תִטּוּר בְּגִלּוּי וּבְנַעֲלָם
 הַגָּה פִּי חֲסִיד אָנִי נָאִם יִי לֹא אֲטוּר לְעוֹלָם.

200

צבאות פִּסּוּ מִלְפְּנֵיכֶם אֵל תִּקְלָלוּם כִּי חֲרָשִׁים הֵמָּה בְּקָטוֹב
 נִמְהָרָה עֲצָתָם אֵל תִּשְׁגוּם כְּעוֹרִים הֵמָּה לְחָטוֹב
 צָחְנוּ אֵל תִּהְפְּרוּם הוֹכִיחוּם בְּנִחַת וּבְחִידָךְ רָטוֹב
 וְלַמּוֹכִיחִים יִנָּעַם וְעַלֵּיהֶם תָּבוֹא בְּרַכַּת טוֹב.

205

ידודון קִהְלוּתֵיכֶם מִן הַשֵּׁם עֲלִילוֹת וְלַעוֹנֵשׁ וְלַמּוֹסֵר יוֹשְׁלָךְ
 אֵל תִּכְחָשׁוּ אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ כִּי חָשׁ / הַגְּבַר חֶלְף וְהַלָּךְ
 אַפְרִיוֹן רָכִיל אֵל יְהִי בּוֹ וּשְׁמַע דְּבָרֵי אֵל מְחוֹלְלָךְ
 אֵל תֹּאמֶר אֲשַׁלְּמָה רַע קוּהָ לִי וְיִוֹשַׁע לָךְ.

קלד. ב

210

192. ק מלהסדק. 193. א"א ישיב. ותקנתי עפ"י אד"א וק. 194. ק השבעת. 197. ק בתודוני.
 198. אד"א מי נחלתי; ק נחלת. 200. אד"א זה עם זה. 202. ק ונעלם. 208. א"א בצדי
 הגליון: נאם. 206. אד"א על תהכרום; ק אל תחברום. 208. אד"א ישלך. 209. א"א כחש;
 ק כחש. ותקנתי עפ"י אד"א. 210. אד"א שמע. 211. ק רעה. אד"א אל ה.

ידודון

שְׁבָעִים לְאָמִים בְּכַתְבְּךָ עַל אַבְנִים סֵפֶר דָּת וּפִירוּשֵׁיו

כִּי הִנֵּה רְאוּהוּ בְעֵינֵינוּ וְלֹא הֶאֱזִינוּ מִדְרָשֵׁיו

עֲמוּדָיו תִּיכּוֹן אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה מֵצוֹת בְּדִיבּוּר שְׁלִישֵׁי מִשְׁלִישֵׁיו

כִּי לֹא יִנְקֶה יְיָ אֶת אֲשֶׁר יֵשָׂא אֶת שְׁמוֹ לְשׂוֹא.

215

זְכוּר

תַּעֲנוּגֵי שְׁבִיעֵי לְשִׁבוֹת אַתָּה וּבְנֶיךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וּבְהִמַּתְךָ

מִמַּעֲבָד

בֶּל יֵצֵא תֵצֵא מִתְּחוּמְךָ כִּי צִנְצְנַת הַמֶּן זָכַר לְמִשְׁנֵהוּ הַזֶּבֶד

שְׁנֵי תְּמִידֵי חוֹק כָּל יוֹם כָּפֶלֶם בּוֹ וְעִירוּב לְהַתְּפַבֵּד

וְקִדְאָת לְשַׁבַּת עוֹנֵג לְקִדּוּשׁ יְיָ מְכֻבָּד.

וְנֹת

קלה. א 220

רָגַשׁ בְּפֶסַח חִירוּתָהּ לְקִדְשׁ רֵאשׁוֹן / וּשְׁבִיעֵי נִקְדָּח

מוֹסְפֵיו וְהַעוֹמֵר וְקִרְבָּנוּ וּמִשָּׁם וְהִלָּאָה שְׁבוּעוֹת כְּאִקְדָּח

צְאִינָה קְמוּלֵי טוּמְאָה וּרְחֻקָּה הִנֵּה נָתַן אֵל פֶּסַח שְׁנֵי לְמוֹבְדָּח

וְחָשַׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַלְתִּי יָדַח מִמֶּנּוּ נָדַח.

בֵּית

צְלִי אֵשׁ וּמִצּוֹת בְּאֶכְלֶם לְנִכְרֵי וְעָרַל בֶּל יַעֲרֹכוּן

מִשְׁבוּר עֵצִים וּמֵהוּצִיא הוּצָה וַיִּשְׁבִּיתוּ שָׂאֵר וַיִּשְׁלִיכוּן

פְּסוּחָהּ בְּמוֹף בֶּסֶף וּבְמִשְׁקוּפּוֹת וּבְחִגְרוֹן חֶלֶץ יֵצְאֲתֶם וּתְדַרְכּוּן הַנֶּדֶךְ

וְלַעֲתִיד כִּי לֹא בְחַפְזוֹן תֵּצְאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן.

225

תְּחִלָּה

עָרַךְ לֶחֶם הַפָּנִים זֶךְ לְפִאָוֹר וּבְכוּר מְרוּקִם

מִשְׁחוּט פֶּסַח עַל חֶמֶץ וּמֵהֲלִינוּ מִלֶּאֱתָךָ וּדְמָעָה בֶּל תַּעֲקֶם

212 - ק בכתיב. 215 - ק ישא שמו. 216 - א"א אתה ובניך ועבדך ובהמתך. אד"א אתה ובניך ובתך ועבדך ואמתך ובהמתך; ק אתה ועבדך ובהמתך. 217 - א"א ק תחומך. ותקנתי עפ"י אד"א. א"א מן. וחסר בק. תקנתי עפ"י אד"א. ק הוובד. 218 - אד"א בכל יום. 219 - ט"ש' ולקדוש. 220 - אד"א חרותה ... ובשביעי. 221 - אד"א מוספים ... משם. 225 - ט"ש' ישכיתו. 226 - ט"ש' במוף במשקופות ובחגרון חלצון. 228 - לחם' חסר; ט"ש'. א"א ובכור. 229 - ט"ש' ודמעך תעוקם.

230 **שִׁינִיךְ** סוּגֵי מְטוּמָאָה יְחוּגוּ שְׁלוֹשׁ וְלֹא יֵרְאוּ פָנַי רִיקָם
 בֵּן יִהְיֶה דְבָרֵי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יָשׁוּב אֵלַי רִיקָם. /

קלה. ב **שָׁלַל** בִּיחְלַתִּיךָ בְּיוֹם הַבְּפוּרִים לְקַדְּשׁוּ בְּקַרְבָּנוּ וּבְמוֹסְפֵינוּ לְעַלְצוֹ
 וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וְקַרְבְּנֵיהֶם וְעַלְתָּ חֹדֶשׁ בְּחֻדְשׁוֹ לְאַמְצוֹ
 קחוט **קָחוּט** מְלֹשֵׁי אַעֲדָה בְּנִיךְ בְּקַדְּשָׁם יוֹם תִּקַּע וּבַהֲרִיעַם לְמַלְכָּם לְרַצּוֹ
 וַיֵּי עֲלֵיהֶם יֵרְאֶה וַיֵּצֵא כְּבָרֶק חֲצוֹ. 235

אִם לֹא הִבִּינוּתָם יוֹם הָעָשׂוֹר לְקַדְּשׁוֹ וְלַהֲתַעֲנוּת בּוֹ לֹאֵל
 מוֹסְפֵינוּ וְכָל עֲבוֹדָתוֹ עַל סֵדֵר וַיְדוּי לְכַפֵּר עַל יִשְׂרָאֵל
 כְּמַגְדֵּל כְּתָם פֹּז הִנֵּה חֲקַמִּיכֶם יַעֲבְרוּ מִתְּכוֹנֹת חֲגִיו כְּהוֹאֵל
 יוֹדְעֵי בִּינָה לְעֵתִים לְדַעַת מַה יַּעֲשֶׂה יִשְׂרָאֵל.

240 **תִּשְׁכַּבוּן** יוֹמָם וְלַיְלָה בְּסִכּוֹת לְרֵאשׁוֹן וּשְׁמִינֵי תִקְרָאוּ קִדְּשֵׁי
 בְּמַאֲגוּדַת לִדְלֵב לְהַלֵּל אֶת שְׁמִי וְכָל שְׁבַעַה לְנִסְדָּךְ מִים עַל אִשִּׁי
 טַפְסָרֵי עַל שְׁמוֹנֵת הַיָּמִים כָּל יוֹם / לְבַדּוֹ מִצְוָה לְקַרְבְּנֵי שֵׁי
 אֲנִי צְוִיתִי לְמַקְדְּשִׁי. 240

קלו. א **שְׁנֵי** בְּיָן **בֵּין** תְּלַצוֹן שָׁגַר בְּהִמְתָּךְ בַּל יִקְרַב מִשְׁמִינֵי אַחֲוֹרְנִית
 פֶּן תַּעֲזֹב אֶת הַלְוִי וְעֶרְוֶךְ גַּר חֲגוּפָה עַד שְׁמִינִית
 עַד **עַד** זֹאת זְכָרוֹן בְּסִפְרָךְ וְנוֹסֵף חוֹק עָלַי תְּכַנִּית
 לְקִיִּים אֶת אַגְרַת הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית. 245

שְׁפָתַיִם וְהַפְּרוֹרִים תִּשְׁמַט בְּשִׁבְעֵית סְפִיחָהּ וְנִזְרִיָּהּ לֹא תִגְדוֹר
 וּשְׁנֵת הַחֲמָשִׁים יוּבַל לְהַשְׁמֵט תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בָּהּ לְשָׂרוֹר

230 ק סוגו סומאה וחוגו. -פני" חסר: טש'. 231 ק יהיה הדבר. 232 בקרבנו, רק בטש'. 233 טש' וקרבתם. 234 טש' אעדה בניך ביום תקע ובהריעם ובהקריבם למלכס. ק ובהודעם למלכס. 242 טש' שני טפסרי קדש בכל יום לקרבני שי. 244 טש' בל יוקרב. 245 גר. טש' בצדי הגליון. 246 טש' זכרון לכתוב בספר ונוסף עוד עד תכנית. 248 ק והפרודים. טש' ספיחיה ונזיריה לגרור. (החרוז מחייב: לא תגרורי, לשון גורר ומניח). 249 -להשמט" חסר: טש'. טש' תעבירו בה שופר לצרור.

כֹּלְךָ הוֹצַגְתָּ לְחַפְשׁ כֹּה עֲבָדִים וְהַמּוֹכֵר שָׂדֶה לָרַעְהוּ מְצֻרָר
וְהִיְתָה לוֹ עַד שְׁנַת הַדְרֹר.

כְּנִפִי דִּיר אֲרָצְכֶם בְּהִרְחִיבִי עָרֵי מִגְרֵשׁ לְמִשְׁרָתִי לְהַזְבֹּד
יִצְאֲתֶם לִצְבָּא קִדְשׁוֹ מִחֲנִיכֶם וּבְיָד וּבִיַתֵּד מֵהָאֲבָד
אֲתִי גִרְתָּה בַּמִּקְדָּשׁ יִרְאֶהוּ שְׂמֵעָה / זֹאת הָעוֹבֵד
לְפָאָר מִקּוֹם מִקְדָּשֵׁי וּמִקּוֹם רְגְלֵי אֲכַבֵּד.

קלו. ב
255

יוֹנָה בַּת נְדִיב קִיבְלָה כָּל אֱלֹהֵי שְׂדֵי לָהּ בְּחַדְשָׁהּ
אִף שְׁבָעִים וְחֲמֵשׁ חָרְזוּ בְּמִצְוֹת שַׁבָּת כָּל מַחְלָלָיו לְדוֹשָׁהּ
לְבַבְתִּינִי אֱלֹהֵי הַשִּׁיבָה נִימֵן עָלֶיהָ מִזִּו הַדֶּר קִידוֹשִׁיִּהוּ
עַל כֵּן בִּרְךָ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּקְדָּשָׁהּ.

כִּבְד אֹמְנִיָּה יִרְאִימוּ חֲמֵשׁ מִצְוֹת קִימוּ בָךְ וְשָׂמְחוּ
מִלָּה וּפְרִיעָה וּפְדִיוֹן וְלִמְדָה וּמִלְאֲכָת וְחוּפָה הַצְּלִיחוּ
בְּהַמּוֹלְכֶם יְמוּלוּ אֲתֶכֶם יְלִיד בֵּית וּמִקְנֵת כֶּסֶף וַיְגַוְחוּ
וְהִבְרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֲתֶכֶם לֹא תִשְׁכַּחוּ.

260

נְחֻפָּה לְגִזֵּי הַקִּדְשׁ מִבְּכוֹר מִקְנֵיךָ וּפְדָה פֶטֶר חֲמוֹר וְעֲרַפְהוּ בְּנֵי דוֹנֵי
מִכָּה הוֹרְיוּ וּמִקְלָלִם לְהַשְׁמֵד מֵעַל פְּנֵי / יִסְדוֹנֵי
דְּמֵי קָן אִם תִּשְׁלַחְהוּ כִּי אֲרָךְ יָמִים וְטוֹב תִּתִּי בְּלִמְדוֹנֵי
זֹאת נַחֲלַת עֲבָדֵי יְיָ וְצִדְקָתָם מֵאֲתִי נָאִם יְיָ.

קלו. א 265

בְּכֶסֶף הִרְחַק מִכֹּר הוֹרְתֶךָ בְּשִׁמְרָה טְמֵאת זָכָר וְטַהֲרָתוֹ נִכְתָּם
וְטְמֵאת נִקְבָּה וְטַהֲרָתָהּ כַּפְּלִים קֶרְבַּן עוֹשֶׁר וְעוֹנֵי נַעֲתָם

250 - ט"ש' שדהו. 252 - ט"ש' בהרחיב... למשרתיו. 253 - ט"ש' ביד ויתר מלהאבד. 254 - ט"ש' יראימו.
257 - גסטר (כריט. מוז. 1416 דף ו) שבת מחללו. 260 - גסטר (שם) וראימו. 263 - ק כרת אתכם.
264 - אא בנידוני, גסטר (שם) בנידוני (—חבוב) אחרינו כנר' נ'א: בסקדוני. 265 - ק פני יסרוני.
268 - הורתך. גסטר (שם) מוסיף בין השיטין: מפני ג'ים (משלי לא י'). 269 - ק קרבן עשיר ועני.

נופת וצוף עוֹדֵדִים בְּחֵימוֹ גָּוְעוּ הָאֵבֶל גָּא עַל אֲסִיפְתָּם
הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעֻמִּים בְּחֵייהֶם וּבְמוֹתָם.

270

וְאֲבֵרוֹתֶיהָ זִיתֵרְתִי לְגִמּוֹל חֶסֶד וּבֵל תֵּאֱמַץ לֵב וְתִקְפוּץ אֵיבֵרוֹת
עֹזֹב תַּעֲזוֹב הַקָּם תִּקִּים הַשֶּׁגֶק תַּעֲנִיק הַעֲבֵט תַּעֲבִיט בּוֹ
לְפִאִירוֹת

גן תִּקְמַתִּי קוֹ זֶקֶן הַדְּרָהוּ וּמֶךְ אַחִיךָ הַחֹזֵק בּוֹ לְמֵאוֹרוֹת
גוֹתָן לָרֶשׁ אֵין מַחְסוֹר וּמַעֲלִים עֵינָיו רַב מֵאִירוֹת

275

בִּירְקֶרֶק טַבֵּט פְּקוּדֵי יִשְׂרָאֵל לְזִיהֶם לְבִכּוֹרֵימוֹ / תַּחַת תְּמוֹרֹת
דְּגָלִים וּמַשְׁמֵרוֹת לְזִיהָ וּפְרֶשֶׁת סַסַּע הַנְּאֻמְרֹת
שֶׁלְחִיךְ לְסַפְרוֹ גְּבֵרֵימוֹ וּמַשְׁאֵם וְאָרוֹן בְּקַתֶּף עֲלֵימוֹ מִחֲמֹרֹת
וּסְבִיבוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים יְלִינוּ פִּי עֲלֵיהֶם מִשְׁמֵרֹת.

קל"ב

חֲרוּץ כְּטֶהְרָחוּ לְטֶהְרָם מַעֲשָׂרִים וְחֵמֶשׁ עַד חֲמֵשִׁים לְהַדְרִיכָה
הַפְּהֻגִים מִפְּרוּעַ וּמִפְּרוּם בַּל יִשְׁכְּרוּ לְהַבְדִּיל וּלְהוֹרוֹת הַלֶּכֶה
גֵּרָד לְהַפִּיחַ מִלּוֹאֵימוֹ וּמִטְמֵאֵת נֶפֶשׁ אַתָּם לְחֻשְׁכָה
כִּי יוֹמֵם וְלַיְלָה עֲלֵיהֶם בְּמִלְאָכָה.

280

בְּפֶרֶשׁ מִטְעֵמִיו כְּהֵנִי יְלִידֵי בֵּיתִי עִמּוֹ חֲנוּיִים
בְּתוֹ הַנְּשֵׂאֵת לְזֶרַח בַּל תֵּאֱכַל עִם הַגּוֹיִים

285

מַעֲזוֹן גְּכַדּוֹ בְּהַמְשָׁחוֹ נֶצַח מְרַבְּכוֹתָיו בְּקֶרֶב נְעָרֵי לְשָׁמַי אֲתוּיִים
כִּי מֶלֶךְ גְּדוֹל אָגִי אָמַר יְיָ צְבָאוֹת וְשָׁמַי נוֹרָא בְּגוֹיִים.

שְׁדֵי שָׁם לוֹ מִשְׁלָמָיו חֲזֵה וְשׁוֹק וּמַשְׁפֵּט / זוֹבָחִים וְגוֹזְזִים כְּמַדְבָּר
וְתֵרוּמָה וְתֵרוּמַת הַמַּעֲשֵׂר חֶלֶק כְּחֶלֶק לְבַד מִמֶּכֶר הַפְּרָבָר

קל"ג

270 - ק וצוף עגרים. 272 - ק ותקפוץ אבירות. 273 - ק לפאורות. 274 - ק גן חכמת ... למך אחיך.
276 - ק לכבדימו חת. 280 - ק בטהרתי. 284 - א"י ביתו (וב"ל עיקר ואוצ"ל: הגויים כלו' נהגים
ואוכלים עמו). 286 - ק מעון ... נצח מרב כוחיו.

עורכת נדר לרצון אביך ואישך ואף הנזדר ישאל לחכמי סבר עורי 290
 מי כהחכם ומי יודע פשר דבר.

פרשומה להם תורת המנחה ואשם ותודה ושלמי אפניך מלכים
 ותורת חטאת ואוכל הנוגע בה ובגד ותירש ונחשת בספניך
 צפיתי מנחות ליצע מחלקותם ולהרחיק כל מום רע מלפניך באתי
 ונאמטה הקריבהו נא לפחתיה הירצף או הישא פניך. 295

קראו ראשית צריטות ובשר קדש בהטמאו לשרוף תפריד בה
 סדר נחלות פי שנים וכל בת יורשת בל תהי לשריד
 רצפתי לפניכם ארץ חלוקה בגורל / להוריד אני קלח. ב
 מדנינים ישבית הגורל ובין עצומים יפריד.

שרבי חקתך הרחבה פי בה שבעים ושבע בגדלך תשלג 300
 והודעת בה שכר עבדיך אם ככה למכבד אבותיו קל וחומר לך
 פשטתי תבונתי להאמין בד מחשביה לי צדקה כמלולך
 למען יאריכון ימיה על האדמה אשר ייי
 אלהיה נתן לך.

תבנית הדרי אשר ארבעים יום רקמתי ישובו לא תרצח 305
 ראה צרת נפשו בהתננו ואל תתאכזר וכןכרי תחשבו
 שפך דם האדם באדם דמו ישפך בקרבו
 אדם עשוק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו.

רבו מתים ונגפו אשה הרה לשלם תחת נפש ותחת אבר הנגזר בצלמון
 והחובל ברעהו לשפטו בחקים לא / ימן תחתם סגור קלט. א

292 - ק פרשתי. 294 - טשי"א ולהרחיק ... מסניך. 295 - טשי"א ונמחה. 296 - טשי"א בשר. 297 - טשי"א ופי שנים... יורשת תהא לשריד. 300 - בה' חסר: טשי"א. 302 - טשי"א תבונתי ... תחשבה. ק לו צדקה במלולך. 308 - אשה' חסר: טשי"א. טשי"א תחת כל נפש. א' הנגזר. 309 - טשי"א כרעו. א"א חקים, ק חקים, וחקנתי עפי' טשי"א.

דודי קצבת למכה עבד כנעני יום או יומים וכל יגור
 פי חמת אדם תודך שארית חמות תחגור.

310

הר ציות עשן בצותך על תם ומועד ודמי עבדים להאמית
 ונזק או חצי נזק בנוגף כורה בור והשיח והמית
 קמתי פצירה פים ללטוש לחותר ולאר מכה בסתר עמית
 מלשני בסתר רעהו אותו אצמית.

315

אלהים עצר בלחומי מחללי עונג ושוחט ומעלה חוץ ההראל
 ולשרוף בת כהן בזנותה ועשה זמה בישראל
 פתחתי סמי שמני וקטרתי רוקחם ומריחם ונותנם לזר להתאל
 פי עבר את ברית ייי וכי עשה נבלה בישראל.

הר גוה קדשי יומת הזר בקרבו לגאל

320

גם מברך שם ועובד זר וגונב נפש / ואין ידו לאל
 מצאוני מוחצת מסית ונביאי שקר ולחנוק עושה בזדון על חכמי אל
 זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל.

קלט. ב

בשן לבנון וכל מהלככם קראו שלום ראשונה ושניה
 צרתם על קריה בשגכה אל תשחיתו עץ פרי וגפן פוריה
 השבעתי כל מקנאי לשמי פגוע בבוועל בת אל נכר זרייה
 פי שוחה עמוקה זונה ובאר צרה נכריה.

325

310 ק דודים. טשי"א יומים ברנור. 312 ק הר צאת. טשי"א ציותיך על תם. 313 א"א והשחה, ואוצ'ל: ושיח.
 315 ק אותי. 316 טשי"א בלחומי. ק א"א עצד בלחומי. (וב"ל עיקר ור"ל: כרת בחמתו). 317 טשי"א
 לשרוף. א"א ועשי ותקנתי עפ"י טשי"א וק. טשי"א ועשה נבלה. 318 טשי"א וקטרתי נותנם ומריחם
 ועובדם. 320 טשי"א כל יומת זר בקרבו. 321 טשי"א להסיר כל ממרה על פי כית דין ואין ידו לאל.
 322 טשי"א מצאוני מסית ומדיח ולחנוק. 324 טשי"א וכל מהלכיהם. 325 על: חסר: טשי"א.
 326 טשי"א לשמי הבוועל ארמית זכר זרייה. ק פגוע בבת אל נכר זרייה. א"א ספק זרייה ספק זרייה.

- הר** וְשִׁמוֹן צַעֲדָתֶם וְנַחֲשַׁלְתֶּם מִחוּ זֶכֶר מִזְנוֹכְכֶם וּבִזְוָה לְתֵלוֹת הַמְגִדְפִים יוֹמֵם וּבַל תִּלְיִן נִבְלָתֶם לִילָה בַּהֲעֹזָה טוֹבוֹ סוֹקְלֵי הַזְּוָנָה בֵּית אָב וְהַנְּמַצָּאת בַּשָּׂדֶה בַּל תִּרְוָה כִּי בְּאֶשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל רַעְהוֹ וּרְצָחוֹ נִפְשׁ כֵּן הַדְּבָר הַזֶּה.
- גְּבַנְנִים** חָלַל בְּהַמְצֵא כֶּם עֲגָלָה לְעָרוֹף בְּהַכְרֵךְ / לֹא יוֹמְתוּ אָבוֹת עַל בָּנִים וְאֵל תַּחְבּוּל מִסַּעְדֵי אוֹכֵל בְּעָרֶךְ דוּדֵי לְוִית הַגִּיט הוֹרְגֵי שֶׁגֶג וְנָאֵם תִּכְיִן לָךְ הַדְּרֶךְ טוֹב וַיֵּשֶׁר יַי עַל כֵּן יוֹרֵה חֲטָאִים בְּדָרֶךְ.
- הר** וְסִבִּיבּוֹ אִם לֹא רָחַק אִישׁ וַחֲדַל לְפָסוּחַ יִפְרֹת בָּהּ אִף בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה אִף הָאוֹכֵל תְּבוּאָה בְּטַבְּלָה וְעַצְבָּה רֵאשׁוֹ הַנִּיָּאָה עִיר הַנְּדַחַת חָרוֹב וְהַחֲרָם וְהַלְהִיבָה מְדוּרָה לְדוֹר תַּחֲרַב לְנֶצַח נִצְחִים אֵין עוֹבֵר בָּהּ.
- בְּשׁוֹן** דִּירוֹשׁ לָךְ מִבְּרוּשֵׁי מַעֲקָה וְקוֹץ כַּף מִבִּישָׁת עֲמִיתֶךָ הַלְקָה אַרְבָּעִים לִיִּסְרָה עוֹבְרֵי עַל לְאוֹי תוֹרְתֶךָ עֵינָיו גָּבְהוּ עֲלֶיךָ אֵל תַּעֲמֵד עַל דְּמֵי אַחִיךָ כֵּן יוֹלְדֶתְךָ אֵל תַּחֲרֹשׁ עַל רַעַף רָעָה וְהוּא יוֹשֵׁב לְבִטַח אֶתְךָ.
- לְמָה** בְּכִיתִי עִתָּה בְּשִׁבְיִי בְּהַתְּבַלַּע עֲצָמוֹתַי בְּרִצָּח כִּי זְכוֹר זְכָרְתִי הוֹדִי וְהַדְרִי / בְּיוֹם עֲמִידַת חוֹרֵב וְשָׁמְעֵי פֶצַח אֲהַלּוֹת וְמוֹר הַפִּיחוּ לִי הִנֵּה בְּשִׁמְם בְּבַגְדוֹתַי לְנֶצַח לְתִיּוֹ כִּי סַפּוֹן חֲמָשִׁים מִצּוֹת רִיתַק בְּכֻלָּל לֹא תִרְצָח.
- לֹא תִנְאָף** אֲשֶׁת לֹא לָךְ וּלְבָרְךָ אֵל יֵשֶׁט אֵל מִנְהַגְיָה שְׁטֵטָה תַּחַת אֵלוֹף נְעוּרֶיךָ בְּמֵי הַמָּרִים לְצָרוֹף סִיגְיָה

329 - טשיא ליל. א"א בהענה. 330 - ק טובה. 334 - ק הורג. 337 - א"א כְּבָלָה וְעַצְבָּה. 339 - ק מרר לדר. 341 - ק ליסרה על עוברי על לאוי. 346 - ק הפיחו לו... בבגדות. 347 - א"א ספון, וראה שו" 512.

בְּדָקִים אוֹתָךְ הַמַּיִם כְּבִדְקָם לָהּ בַּחֲרוּגֶיהָ

כִּי רַבִּים חֲלָלִים הַפִּילָה וַעֲצוּמִים כָּל הַחֲרוּגֶיהָ.

גִּזְרַת אִם וְאִשֶׁת אָב וְאִשֶׁת דּוּד וְאָחוֹת בְּעֵלִילִים

בַּתָּךְ וּבַת בַּתָּךְ וּבַת בְּנֶךְ וּכְהֵנָּה מֵאִשְׁתְּךָ גִּלְלִים

דִּימוּ לְהַזִּירָנוּ מִחוֹמַתְנָת וְאִמָּה וְחַמּוֹתָהּ בְּפִלּוּלִים

כִּי הִיא זָמָה וְהוּא עֵוֹן פְּלִילִים.

הַגְּבוּהִים הַתִּפְרָקוּ בַּהֲנַתֵּן מִמָּרוֹם דָּת גְּאֻמָּה

לְאֲסוֹר אַחִיוֹת הוֹרְנוּ וְאָחוֹת אִשָּׁה וְכֻלָּה תְכוּנָה

שׁוֹקִיו / וְיִסְעַף פּוֹרָה עַל בָּא אֶל מְאוֹרְשָׁה מְבוּנָה

כְּשֹׁחוֹק לְכִסִּיל עֲשׂוֹת זָמָה וְחֻקָּמָה לְאִישׁ תְּבוּנָה.

זְעוּ וּנְאֻסְרָה אִשֶׁת אָח וְחַלִּיצָה וַיְבוּם בָּהּ כְּהַכְנֵף

וְחֲמֵשׁ עֲשָׂרָה פּוֹטְרוֹת צָרוֹת עָשׂוּ פְרִי וְנִשְׂאוּ עֲנָף

חֶק לְמַגְרֵשׁ לְכַתּוּב סֵפֶר וְאִם יֵצֵא מִבֵּיתוֹ לְאַחַר בְּהַתְאַנֵּף

הַיָּשׁוּב אֵלֶיהָ עוֹד הֲלוֹא חֲנוּף תִּחַנֵּף.

טִיגַר הַמִּכְהֵן גְּרוּשָׁה וְחֲלָלָה זוּנָה מִמֶּנּוּ גִגְרָעִים

וְגַם אֶלְמָנָה מִפְּהֵן גְּדוּל וְנִדּוֹת מִכָּל אָדָם גִּמְנָעִים

יִמְצְאוּ רוֹבְעֵי בַהֲמָה וְשׁוֹכְבֵי זָכָר בְּרָגָם מְבוֹלְעִים

שׁוֹחֲטֵי הַיְלָדִים בְּנֻחְלִים תַּחַת טַעֲיָפֵי הַסְּלָעִים.

כְּנוֹס יַפֶּת תּוֹאֵר יְגִירָנָה אֵל תִּתְעַמְרוּ בָּם וְתִפְרוּצוּ

מִמְזֵר וּפְצוּעַ וְכָרוֹת עֲמוּנֵי וּמֵאֲבֵי מִסָּם הַחִיצוֹ

לְשִׁלְשָׁה דוֹרוֹת הַכֶּשֶׁר מִצְרֵי וְאֲדוּמֵי / אִם יִקּוּבְצוּ

בְּזֵר עַמִּים קָרְבוֹת יִחַפְצוּ.

תִּרְצָדוֹן

דְּדִי

הַרִים

קמא. א

גְּבֻנָּים

חֲבו

הַהָר

אָנָה

חָמַד

דוּדֵי

קמא. ב 370

אלהים

מִנֵּעַ מַעֲטָה אֵשׁ מִגִּבּוֹר וְכֵן הִיא מִכְּלֵי זִינוּ לְמַרְבִּיתָם
וְגַם קָדֵשׁ וְקִדְשָׁהּ אֵלֶּיּוּ בְּאֶרֶץ בְּלִיתִּחַלְלוּ קְדוּשֵׁים מִקְדוּשַׁתְּם
לְצַטּוּיֹתַי עֲרִיּוֹת בְּכֹתֵב וְשִׁנְיֹת עַל פִּה בַּמִּשְׁנָה חֲקַתְּם
אֲשֶׁר חֲקַמִּים יִגִּידוּ וְלֹא כִּחְדוֹ מֵאֲכֹתֶם.

375

לשבתו

ששתי על פני במיטב הארץ

כִּי אֶתְנֶן זֹנוּהַ וּמַחִיר כָּלֵב יַחֲצוּזוֹ חוּצָה מֵאֶרְמוֹן עֶרֶךְ
עֲצָתוֹ בְּאָסְרוֹ סָרִיס כִּי מִבְּרֹאשֵׁית בָּרָא כֹּל לְהַפְרִיץ
לְחַיֹּת זָרַע עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ.

יפה

אף

פֹּתֹתֶיהָ עֲלָמָה אוֹ גִּתְפָּשָׁה לְמוֹהֵר וְלִקְנָס צוֹ צוּרֵיָהּ
אֵל תַּחֲלֵל צְאֲצְאֵיָהּ בְּנוֹעֵר קִדְשׁ עֲרִיף וּכְפָרִיף
צוּעָה אֶת גִּחְרַפְתָּ לְאִישׁ וְנִטְוֵשׁ אֶת רוּעַ יִצְרָף
שְׁתֵּה מֵיִם מִבּוֹרֶף וְנוֹזְלִים / מִתּוֹף בְּאֵרֵיָהּ.

380

קמב, א

י"י

קִידוּשֵׁי חוּפָה חֲקַק בְּכֶסֶף וּבִשְׁטָר וּבְבִיאַה לְנִגְזוֹד
וְאִסְפָּתָה אֵלַי בֵּית הַגִּבְיָה לֹא בְטוֹרַח וְלֹא בְגִדּוֹד תִּגְדוֹד
רְחֹשׁוּ שְׂאֵר כְּסוֹת וְעוֹנָה לְמַגִּד בָּם עֲזַרְתָּהּ מְגוֹד
וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחָכֶם וּבְאִשְׁתׁ גְּעוּרֵיָהּ אֵל יִבְגּוֹד.

385

שיניף

ישכון

שֶׁל בְּלִבֵּב כָּל אִישׁ אֲשֶׁר מִחוּקִים הָאֵלֶּה הַשְּׂאָף
תַּעֲלֹזְנָה כְּלִיּוֹת שׁוֹמְרֵימוֹ עוֹז כְּרֹאם תּוֹעָף
תִּבְעֵרֶת אֵשׁ פְּלִחָם אֱלוֹהֵי לֹא יִיגַע וְלֹא יִיעַף
וַיִּמְסֹךְ חֲמֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה מִצּוֹת בְּתוֹף לֹא תִנְאָף.

כפלח

390

לא התגנוב

תִּשׁוּמַת יָד רַע וּפְעוּלַת שְׂכִיר עֲדִיף תִּתְפּוּצֵף
פֶּן בְּכַפֵּל וְאַרְבְּעָה וּחֲמִשָּׁה וּבְמִמְכַרְתָּ עֶבֶד תִּרְוּצֵף

372 - ק וכן הוא מכל זוני. 378 - א"א סרוס. ק להסריץ. 385 - א"א בגדור תגור. ק ולא בנדוד (ועי' דברי נכס. שם עמ' 96). 387 - ק אל תבגוד. 389 - ק תיעף. 391 - ק ויאסוף.

שְׁמוֹט מִשְׂאֵתְךָ חֲבֹלָה תָּשִׁיב וּבְחֻקֵי נֶשֶׁךְ אַל תִּתְלוּצֵץ
עָרַב / לְאִישׁ לֶחֶם שֶׁקָּר וְאַחַר יִמְלֵא פִּיהוּ חֻצֵץ.

קמב, ב 395

לְנֶצַח

רַע לֹא יִמְכַר בְּשִׁבְעֵיט יֵצֵא וּבְנָיו לִרְבוֹ רְתוּקִים

רַק בְּאֲהָבוֹ אֲדַנְיוּ יִרְצַע עַד יוּבַל וְעַד יוֹנְקִים

שָׁשִׁים קִיבְלוּ לְיַעַד עֲבָרָה לְפִדוּתָהּ אוֹ לְהוֹצִיאָהּ וְאַל תְּהִי לְרְחוּקִים
כִּי לֹא יָנוּחַ שֶׁבֶט הַרְשָׁע עַל גֹּרֶל הַצְּדִיקִים.

רָכַב

400

צָמַד בְּרִתְמָהּ וְהַלּוּיָת אַח אַל תְּהִי לוֹ כְּנוֹשָׁה וְתִקְפִּידְנוּ

הַמְבַעֶה וְהַהֲבֵעַר יִשְׁלַם מִיטֵב לֹא תוֹנוּ וְלֹא תַעֲנוּנוּ דָךְ לְחַרְדְּנוּ

אֶחָת פִּיאָרָה חִיפּוּשׁ שֵׁן וְעֵין אָף אֶתָּה מִיּוֹסְרָךְ אַל תַּעֲבִידְנוּ

אֲשֶׁרֵי הַגָּבֵר אֲשֶׁר תִּיּוֹסְרֵנוּ יָהּ וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנוּ.

אֱלֹהִים

קמג, א 405

עֲבוֹט צִוָּה מִקַּחַת מִבֵּית וְלִהְשִׁיב אֲבָדָה וְתוֹעָה רְעוּמָה

פּוֹעֲלֵי כָרֶם אַל יִתְּנוּ אֵל כְּלֵי וְאַל יִנִּיפוּ חֶרְמֵשׁ / בְּקָמָה

שָׁם תִּבַּל כְּלָה הֲלֵא אָנִי צַדִּק מֵאֲזִינֶיךָ וּמִשְׁקִלוֹתֶיךָ וְאִיפָּה
מִי גְעִימָה

תוֹעֵבַת יַי אוֹצְרוֹת רָשָׁע וְאִיפַת רְזוּן זְעוּמָה.

רְבוּתִים

גִּזְרֵי בְּסִין הִכְתָּרוּ מַעֲרִיכֵי מִבְּנֵי עֲשָׂרִים וְשָׁשִׁים וְחֲמֵשׁ וְחֹדֶשׁ

בַּל תַּעֲרִיכוּ בְּהֵמַת טוֹהַר וְטִמְאַה לְפִדוּת וְתִמּוּרָה לְקֹדֶשׁ

מִקְדִּישׁ בֵּיתוֹ וְאַחֲזוּתוֹ וּמִקְנָתוֹ לְכָל אֶחָת חֲקֵתָהּ וְחִמִּישִׁיתוֹ

410

לְהַגְדִּישׁ

מוֹקֵשׁ אָדָם יִלַּע קֹדֶשׁ.

אֶלְפֵי

לְמִטּוֹת חֲלוּצֵי מְדִינָה בְּשׁוֹבֵם לְהָרִים מִכֶּסֶּל שְׂדֵי

397 ק ועד חוקים. 398. טשנה או לפדותה. 400 ק ברחמך והלוות. 402 אא פיארה. טשנה פארה. ק חישש.

405 ק פועליכם אל. 406 טשנה ושקליך ואיפה געימה. ק נעמה. 407 (תועבת וכו') פסוק זה מורכב ממשלי כ' כג ומיכה ו' י'. בכ"י טשנה הורכב ממשלי י' ב' (לא יועילו אוצרות וכו') ומיכה שם. אבל המלים לא יועילו נראות כמחוקות. ואין לדעת מה היה כתוב במקור ראשון). 408 ק הוכתרו מערוכי. (טשנה הכתירו. ונ"ל עיקר). 409 ק טהור. לקדש. בטשנה הוגה: להקדש. 410 טשנה חקתה וחמישיתה. ק וחמישיתו להקדש.

וְכָל חָרֵם לְבַל יִגָּאֵל וּפְרָשֶׁת נִסְכִּים לְמִלְאֵת יָדַי
כָּל מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ וּמִקְנֵיהָ תִקְבְּעוּנִי הַבִּיאֹהוּ סָרְף לְמִשְׁרָתִי
וַיִּדְיִי

לא

אִם לֹא אָפַתַח לָכֶם אֶת אַרְבוֹת הַשָּׁמַיִם וְהַרְיָקוֹתִי לָכֶם
בְּרָכָה עַד בְּלִי דַי. /

415

לְעֵצְתִי לְהַקְדִּישׁ מְבוֹכָרִים וּנְשִׂאֵת קְדוּשִׁים אֵלַי שְׁעַר
וּמַעֲשֵׂר שְׁנֵי לְהַעֲלוֹת לְבַחֲרִתִי גַם פְּדָה יִפְדֶּה בְּרַבּוֹת
הַדֶּרֶךְ וַיַּעַר

שנאן

קמנ. ב

טֶרְפִי צָמַח שְׁלִישִׁית תַּת לְעֵנִי עֲשׂוֹר הַמְשׁוֹעֵר
אֵל תִּגְזֹל דָּל כִּי דָל הוּא וְאֵל תִּדְכָּא עֵנִי בַשְּׁעַר.

שובי

חֶקֶק לְגוֹזֵל הַגֵּר תַּתּוּ לַפְהֵן אֲזוּ בְּשׁוּבוֹ

כיי

420

וְאִם לֹא קָרֹב בְּעַל הָאֲבֹדָה תִּאֲסָפָה עַד דָּרְשׁוּ וְקָצְבוּ

זֶה רִיחָף סָרָה מְסִיג גְּבוּל רַע בְּקָרְבוֹ

מה

בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת רַעְהוּ יְדַבֵּר וּבְקָרְבוֹ יָשִׁים אֲרָבוֹ.

בם

וּבִזְרָעַם תַּתִּי חוֹק גְּאוּלַּת מִמְּכָר דְרוֹשׁ יְדַרְשׁוּהָ
בְּתֵי הַחֲצָרִים כְּשֹׁדֵה הָאָרֶץ וַעֲרִיר חוֹמָה עַד שָׁנָה יִפְרִישׁוּהָ

425

הִיא טְבוּר עָרֵי הַלְוִיִּם לְמִדּוּהָ אַף בְּגוֹלָה אֵל תִּגְרָשׁוּהָ
כִּי אֱלֹהִים / יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וַיִּבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁבּוּ שָׁם
וַיִּרְשׁוּהָ.

שררף

קמד. א

דְּלוֹק דְּלַק מְאִימְתָהּ וְהוּא הִיָּה אוֹת לְדוּרוֹת הַנִּפְעָמִים

סיני

מְתִי אַחֲזוּ הוֹדֵף בְּצִיּוֹן כְּמוֹ רְאִיתִיהוּ קָדָם בְּרַעְמִים

גְּבִירֵי קוֹשֵׁט הַזֹּהִירוּנִי שָׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אֲמָרִים נְעִימִים

שני

430

כִּי הִיא חֲכַמְתְּכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים.

בקדש

בְּדַבְּרוֹ נִמְשְׁלוּ הַדְּבָרִים כְּתַרְשִׁישׁ בְּגִלֵּי יָם לְנוֹב

בְּתוֹךְ כָּל גַּל גְּדוֹל כְּמָה גְּלִים קְטַנִּים לְתַנוּב

416. טשנה לקדש בכורות ולשאת קדושים. 417. טשנה מעשר עיני... ונער. אא ונער. 424. אא יורשוהו.

ותקנתי עסיי ק. 425. ק כשדי. 432. ק בגלי ים לסוב כתוב. 433. בתוך. חטר בק.

צוארך אפדתי דברותי בתוך כל דבור כמה מצות לענוב
הרי חמשים ותשע מצות שבוצים במצות לא תגנוב.

485

לא תענה

אליל ומרמות ותוך ותמן דופי באחיק בערמה
בשני עדים תחרוך / משפט ואל תשת דשע עד בתרמה
בראשונה העד יטה ידו בן בחנו אל ידו כמה
יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה.

קמ"ב

עלית

גבהי אולם המשפט העמד דברך על עיקרו
עד זומם לגמלו כמחשבתו אשר חשב להמית אה ולדקרו
דרישות וחקירות יגל אל תתפתו מן הראשון בדברו
צדיק הראשון בריבו ובא רעהו וחקרו.

440

ראשך

למרום

המלשין שת פיהו לא תשא שמע שוא במלולים
לכן ינוגע בעור הבשר מיד ובהרת להסגיר פעמים
או בפשיונה להכלים
וסת יועיל מוציא שם רע פי יצטרע בשאתו
עד פרחת בכולו להשלים
נכוננו ללצים שפטים ומהלומות לגו כסילים.

445

מה

שבית

זאת דת דע כי אתרה בעבדי טרם מכה בו אקשרנה
תחלה בביתו להסגיר ולטהר גם לחלוץ ולנתוח אקשרנה
חז ולא שב נוגעו בגדיו להסגיר ולקבס ולקרוע
ולשרוף ישרנה
כי באחת ידבר אל ובשמים לא ישורנה.

קמ"א

זאת

450

שבי

טחבוהו אלה ולא שב בוהק לטהר בו יגבר
חקי שחין ומכנה להכות בם בפשיון למתעבר

442 - ק אל תחפזו. ק המלשין שתפיהו. 446 - שם. בצדי הגליון של א"י. ק בשאתי. 449 - ק אחשדנה.
450 - ק נגעו.

אמרתי 'סגר בנתק פעמים וירא פשיטונו אולי ישוב ויתעבר
הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר.

455

לקחת כל אלה החוטא אל תתיאש כי עיניו קה תצפינה

ואם גפרע ופרם ומעטה שפם ובדידת ערשך

ומתנותיך תספינה

וחפך לא תכלא מהתחנן הגה טהרות / לעשיר ונדל תניסנה

קמה ב

כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידיו תרפינה.

מתנות מעל כמו גבר יביא אשם ונדאי ויתנשא

460

ואשם תלוי ללא יודע וכחש בעמיתו חומש ואדם יכסה

גמתי כופר בתוספת חומש לאוכל קדש שונג ולא כמנסה

אני

להסיר אדם מעשה וגנה מגבר יכסה.

באדם שדרה למשיח וחק בפרו וכל צדת ישראל בהשאה

466

ושעיר חטאת על עבודת נכר ושעיר הנשיא אם שג

מהשתאה

לכה צרוף שי על פשע רצה אל להזקף ולנאה

כי הוא לקצות הארץ יביס מחת כל השמים יראה.

ואף פוחז במצנות לא תעשה כשבה או שעירה יביא לזבולים

ותנעלם ממנו כל פועל אף כן יביא לזבולים

נשכימה צור לשבח כי חס על זל לתורים / ובני יונה נעשירית

קמה א 470

במחדלים

יודע צדיק דין זלים.

סוררים קירות לבי היו קדם בשכחי כל אלה מלבקש

ועתה במה אקדם ואכף ואפדה מיד נוקש

458 אא להתעבר וחקנתי עפ"י ק. 456 ק חיאש. 457 ק בודרת ... תשפינה. 458 ק חכר.

466 ק להזקף. 468 ק פוחז. 470 אא במחדלים וחקנתי עפ"י ק. 465 ק שנג.

הַיְהוּדָאִים רִיחָם הִפִּיחוּ בְּכַתְבָּךְ דָּת עַל לְבֵי וּבְרוּתָהּ אֶלְקֵשׁ
בְּצַדֵּק כָּל אֲמָרֵי פִי אֵין בָּהֶם נִפְתָּל וְעַקֵּשׁ.

475

לשכן

שְׁתִּלֵּי עֵדוֹן בְּאוֹרֶךְ שׁוֹמְרֵי פְקוּדֵיךָ בַּחֲקֵר

נַחַל גְּפְרִית בּוֹעֵרָה בּוֹזֵי חֲקִיךָ וּמַחֲלֵלֵי יָקָר

תּוֹקֵעַ בְּפִטְיֵשׁ וּמְפּוֹצֵץ סֵלַע אַף כֵּן דְּבַרְךָ לְכַמָּה

פְּצִצִים יַחֲקֵר

מי

הַגַּם הַלּוּם חֲמֻשִׁים וְשֵׁתִים מִצּוֹת נִמְצְאוּ בְּכֻלָּל עַד שְׁקָר.

לא תחמד

480

סֹחֵר רֵעֶךָ הוֹנוּ וְעִזְבוּנָיו אַף מִכָּל מֵאֲכָל אֲשֶׁר אָסַר לָךְ אֵל

תְּבוֹסֶת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה טְרִיפּוֹת וּנְבִלוֹת וּבָשָׂר /

בְּחֶלֶב מִתְגָּאֵל

קמ"ב

שְׁחִיטַת גּוֹי וְחֶלֶב וְדָם וְאֹתוֹ וְאֵת בְּנוֹ וְגִיד הַנְּשֵׂה כִּהְוֵאל

דְּבַר שְׁלַח יְיָ בִּיעֲקֹב וּנְפֹל בִּישְׂרָאֵל.

יה

עֲרִיסַת חֶמֶץ אָסַר בְּפֶסַח גֹּאֵל וּמְבוֹשָׁל בְּזִבְחֵי מִמְכָּסוֹת

רִיחֵק פְּגוּל וְנוֹתֵר בְּכָל וְטָמֵא בָּל יֹאכַל קִדְשִׁים כְּנוֹסוֹת

485

אֲנֶהְגֶּךָ קָרַב גֹּאֵל אֵלֶי מִתְאַוֶּתְךָ הַזֶּהָר פֶּן תִּשְׂאֶךָ בַלְעֲסוֹת

תְּאֹנוֹת עֲצַל תְּמִיתְנוּ כִּי מֵאֲנוּ יָדָיו לַעֲשׂוֹת.

אלהים

לְגַבִּי בְּדַשֵּׁן בֶּשֶׂר הַתְּאֹנָה וּפְקָדֵי כְּסוּי דָּמִים אֲחוּיִים

צַנְנֵי מֵאֲכֹל עַל הַדָּם וּמַעֲשֵׂר בְּאֵבֶל וְטָמְאָה וְלִמְתִים אֲתוּיִים

490

שְׂמֵאלוּ פִּירְשָׁה דָּת הַלְכַת שְׁחִיטָה אֵל תִּתְעַלֵּם מִמֶּנּוּ בְּהַגּוּיִים

מִכָּל מִשְׁמֵר נְצוּר לְבָךְ כִּי מִמֶּנּוּ תּוֹצְאוֹת חַיִּים.

ברוך

דְּיֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ לְהַזִּיר מִטְּמֵאָה וְתִגְלַחַת וּגְפָן גּוֹיָתוֹ

עַל טְמֵאָתוֹ לְהַקְרִיב שֵׁי אַף כֵּן עַל טְהַרְתּוֹ

474. ק לבם. 476. ק שחלו. 478. ק לכמה פצעים. 479. ק ושתי מצות. 482. ק אותו ואי בנו. 485. ק ונותר וכל יסמא. 486. א* כלעסות, וחקנתי עס"י ק. 488. ק ינקי בדשן. 490. א* הלפת. ק הלכות.

השבעתי סגנים להנזר מקדשים ודש מחסום / את עגלתו
 ירע צדיק נפש בהמתו.

קמו, א
 496

בְּחִיתוֹ יַעַר נָתַן לִי מוֹפֵת פְּרָסָה וַגֵּרָה לְהִבִּין י"י

נָתַן כָּלֵל בְּעוֹף וּכְרָעִים בְּשָׂרָצִים וְכֹל הוֹלֵךְ עַל גָּחוֹן
 וְעַל אַרְבַּע חַגְבִּין

מִי מִדְּגִים סוֹפִיר וּמִשְׁקֶשֶׁת הַחֲכַמְתִּי אֲתֹכֶם כָּל אֱלֹהֵי הַלְּבָבִין
 אֵל תִּהְיוּ בְּסוֹס כְּפָרָד אִין הִבִּין.

נִיפֵת עוֹמֵר הוֹמֵר הַחֲדָשׁ וְחֲטָאת פְּנִימָה מֵאֵכֶל נִמְנָעִים יו"ם 500

לֹא תִרְבִּיעַ וְתִזְרַע וְתִלְבַּשׁ כִּלְאִים הַעֲרִילָה עֲצִים נְטוּעִים

כָּל אֱלֹהֵי אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָךְ אֵל תִּחַמְדֶם וְלִנְפִשְׁךָ אֲנָעִים
 חָמַד רָשָׁע מְצוּד רָעִים. שִׁמְנִי

לְתִשִּׁיר כֹּהֵן לֹא תֵאָכֵל וְאֲבָר מִן הַחַי וְכִלְאֵי הַפֶּרֶם רַחֲמֶם יו"ם

יִין גֶּסֶךְ אֵךְ דָּמִי וְשׁוֹר נַחְמוֹר לְחֲרוֹשׁ אֵל תִּקֶּם 505

טָבְעוּ עֲמִי וְחִשְׁכוּ פִימוּ מֵאֵכֶל כָּל גֹּאֲסֵר בָּךְ בְּהַחֲשֶׁקֶם מִים
 יִרְוִיוֹן מִדְּשׁוֹן / בֵּיתְךָ וְנַחֵל עֲדֻנְיָךְ תִּשְׁקֶם. קמו, ב

וְיִשָּׂא כֹהֵן פְּקוּדָיו וְאֵל יִקְרִיב בְּמוֹמוֹ אֵת קַרְבְּנֵי יַעֲמֵס

חֲנִיטִים אִם יְבוֹפְרוּ לְאִישׁ מְעַבֹּד וּמִגְזוּזוֹ בְּתַבּוּנָיו

זֶהָב וְכֶסֶף אֵל יִרְבֵּ מַלְכָּה סוֹסִים וְנָשִׁים בְּתַבּוּיֹנָיו אָחוֹת 510

לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבְנָיו.

סִפְנָתָהּ בְּתוֹךְ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת שֶׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה לָנוּ

מִצְוֹת חוֹק מוֹדְעִיךָ

וּמִי יִכִּיל וְיִבִּין בְּחֻמְתְּךָ וּמִי יִמְלַל בִּינוֹתֶיךָ וּמִדְּעִיךָ

אם הַגוֹת חֲמִשִּׁים וְאַרְבַּע חֲרוּזוֹת בְּכָל־לַיְלָה לְיִוְדְעִיךָ
כְּנִגְדָם שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה אוֹתוֹת מֵאַנְכִי וְעַד
אֲשֶׁר לְרַעְיָךְ.

515

הָאֵל פִּקְדוֹנֵי שָׂאֵל אָבִיךָ וַיִּגְדֶּךָ וְאִם תִּשְׁמְעוּהָ הַקִּימוֹתָהּ מִדַּעְתִּי
דַּהֲרַת הַנְּכִיאיִם לֹא לְעוֹלָם יַחֲיוּ הֵן אֲנֹכִי יַדְעֵתִי
אֲנִי גִיבוֹרִים נוֹשָׁקִי קִשְׁת בְּרַתִּי לָךְ בְּכָל / דוֹר וְדוֹר הַדַּעְתִּי
הֵט אֲזַנְךָ וְשִׁמַּע דְּבַרִּי חֲכָמִים וְלִבְךָ תִּשְׁתִּי לַדַּעְתִּי.

קמח, א

יְשׁוּעָתְנוּ בְּרֵאשִׁית הַיְתָה בָּךְ וּבְאַחֲרִית מִמֶּנּוּ אֵל תִּתְעַלֵּם
צוֹיִתְנוּ זָכְרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי חֲקִיָּה וּמִשְׁפָּטֶיהָ לְעוֹלָם
כָּרָם אֲשֶׁל זָכוֹר יֵי אֶהְבֶּתֶם וְחֲסָדֵי נְעוּרֵימֹו כְּנִאֲמָךְ לְהוֹעִילֶם
וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אוֹתְךָ בַּיּוֹם נְעוּרַיִךְ וְהַקִּימוֹתִי
לָךְ בְּרִית עוֹלָם.

520

סָלָה מִמְשַׁלְּתֵי אוֹבְרָה
נוֹגְתִי בְּחֶמֶד עֵת הַוּבְרָה
כְּרַמִּי שְׁכַתָּהּ בְּעַדוֹ מִקּוֹל הַבְּרָה
עֲרַכִּי אִזְ הַרְצִיתִי מִצֹּת יֵי בְּרָה
בְּרוּךְ אַתָּה יֵי הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

525

הַיּוֹשֶׁבֶת פְּנִימָה לְנְהוּרָה
צִאֲנֹן וְצִלְצַל עוֹד מִבְּהוּרָה
הַשְּׂמִיעֵנִי קוֹל נְעִשָׂה כְּאִז לְזְהוּרָה
רַנְנֹו בְּטוֹב בְּכָל שָׂאֵט יִרְאֵת יֵי טְהוּרָה
בְּרוּךְ אַתָּה יֵי הַטוֹב שִׁמְךָ וְלִךְ וְג'

530

בְּרַח שׁוֹאֵף שׁוֹרְרֵי לְהִמָּת
שׁוֹבָה וְהַשִּׁיבֵנוּ מִכָּל עֲמַת
בְּשָׂמִים תִּפְיַחְנוּ כִּי אֶפֶס צְמַת
תְּכַלְלָה בְּחֶסֶד וְשָׁלוֹם מִשְׁפָּטֵי יֵי אֲמַת

535

בְּרוּךְ אַתָּה יֵי הַמְּבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

518 - ק בררתי. 520 - ק באחריתי. 523 - ק כימי. 525 - כך נקוד בא"י. 526 - ק בעדי. 527 - ק אז הרצת.

530 - כך נקוד בא"י. ק יצלצל. 535 - עמת, כך א"י. 537 - א"י תכללה, ואוצ'ל תכללה. ק משפט.